

NUMERI

SAU A PATRA CARTE A LUI MOISE

1

1. Domnul a vorbit lui Moise în pustia Sinai, în cortul întâlnirii, în cea dintâi zi a lunii a doua, în al doilea an după ieșirea lor din țara Egiptului. El a zis:
2. „Faceți numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând pe cap numele tuturor bărbaților,
3. dela vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei din Israel cari sînt în stare să poarte armele; să le faceți numărătoarea după cetele lor, tu și Aaron.
4. Să fie cu voi cîte un bărbat de fiecare seminție, căpetenie a casei părinților săi.
5. Iată numele bărbaților cari vor fi împreună cu voi.
Pentru Ruben: Elițur, fiul lui Ședeur;
6. pentru Simeon: Șelumiel, fiul lui Țurișadai;
7. pentru Iuda: Nahșon, fiul lui Aminadab;
8. pentru Isahar: Netaneel, fiul lui Țuar;
9. pentru Zabulon: Eliab, fiul lui Helon;
10. pentru fiii lui Iosif, - pentru Efraim: Elișama, fiul lui Amihud; pentru Manase: Gamliel, fiul lui Pedahțur;
11. pentru Beniamin: Abidan, fiul lui Ghideoni;
12. pentru Dan: Ahiezer, fiul lui Amișadai;
13. pentru Așer: Paguiel, fiul lui Ocran;
14. pentru Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel;
15. pentru Neftali: Ahira, fiul lui Enan.
16. Aceștia sînt cei ce au fost aleși de adunare, mai marii semințiilor părinților lor, căpeteniile miilor lui Israel.
17. Moise și Aaron au luat pe bărbații aceștia cari fuseseră chemați pe nume,
18. și au strîns toată adunarea, în cea dintâi zi a lunii a doua. I-au trecut în cărțile cari cuprindeau spița neamului, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd pe cap numele bărbaților dela vârsta de douăzeci de ani în sus.
19. Moise a făcut numărătoarea în pustia Sinai, cum îi poruncise Domnul.
20. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Ruben, întîiul născut al lui Israel, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd pe cap numele tuturor bărbaților, dela vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:
21. bărbații din seminția lui Ruben ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci și șase de mii cinci sute.
22. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Simeon, după familiile lor, după casele părinților lor; le-au făcut numărătoarea, numărînd pe cap numele tuturor bărbaților dela vârsta de douăzeci de ani în sus, toți cei în stare să poarte armele:
23. bărbații din seminția lui Simeon ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și nouă de mii trei sute.
24. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Gad, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:
25. bărbații din seminția lui Gad ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci.
26. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Iuda, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:
27. bărbații din seminția lui Iuda ieșiți la numărătoare, au fost șaptezeci și patru de mii șase sute.
28. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Isahar, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte

armele:

29. bărbații din seminția lui Isahar, ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și patru de mii patru sute.

30. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Zabulon, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

31. bărbații din seminția lui Zabulon ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și șapte de mii patru sute.

32. Au trecut în cărțile neamului dintre fiii lui Iosif, pe fiii lui Efraim, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

33. bărbații din seminția lui Efraim ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci de mii cinci sute.

34. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Manase, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

35. bărbații din seminția lui Manase ieșiți la numărătoare, au fost treizeci și două de mii două sute.

36. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Benjamin, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

37. bărbații din seminția lui Benjamin ieșiți la numărătoare, au fost treizeci și cinci de mii patru sute.

38. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Dan, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

39. bărbații din seminția lui Dan ieșiți la numărătoare, au fost șasezeci și două de mii șapte sute.

40. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Așer, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

41. bărbații din seminția lui Așer, ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci și una de mii cinci sute.

42. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Neftali, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:

43. bărbații din seminția lui Neftali ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și trei de mii patru sute.

44. Aceștia sînt aceia a căror numărătoare a fost făcută de Moise și Aaron, și de cei doisprezece bărbați, mai mari ai lui Israel; era cîte un bărbat pentru fiecare din casele părinților lor.

45. Toți aceia dintre copiii lui Israel ieșiți la numărătoare, după casele părinților lor, dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, toți aceia din Israel cari erau în stare să poarte armele,

46. toți cei ieșiți la numărătoare, au fost șase sute trei mii cincisute cinci zeci.

47. Leviții, după seminția părinților lor, n-au intrat în numărătorea aceasta.

48. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

49. „Să nu faci numărătorea seminției lui Levi, și să nu-i numeri capetele în mijlocul celorlalți copii ai lui Israel.

50. Dă în grija Leviților cortul întîlnirii, toate uneltele lui și tot ce ține de el. Ei vor duce cortul și toate uneltele lui, vor face slujba în el, și vor tăbărî în jurul cortului.

51. Cînd va porni cortul, Leviții să-l desfacă; și cînd se va opri cortul, Leviții să-l întindă; iar străinul care se va apropia de el, să fie pedepsit cu moartea.

52. Copiii lui Israel să tăbărescă fiecare în tabăra lui, fiecare lîngă steagul lui, după cetele lor.

53. Dar Leviții să tăbărescă în jurul cortului întîlnirii, pentru ca să nu izbucnească mînia Mea împotriva adunării copiilor lui Israel; și Leviții să aibă paza cortului întîlnirii.“

54. Copiii lui Israel au făcut întocmai după toate poruncile, pe cari le dăduse lui Moise Domnul; așa au făcut.

1. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:
2. „Copiii lui Israel au să tăbărescă fiecare lângă steagul lui, sub semnele casei părinților lui; să tăbărescă în fața și împrejurul cortului întâlnirii.
3. La răsărit, tabăra lui Iuda, cu steagul ei, și cu oștirile sale. Acolo să tăbărescă mai marele fiilor lui Iuda, Nahșon, fiul lui Aminadab,
4. cu oștirea lui, alcătuită din șaptezeci și patru de mii șase sute de oameni, ieșiți la numărătoare.
5. Lângă el să tăbărescă seminția lui Isahar, și mai marele fiilor lui Isahar, Netaneel, fiul lui Țuar,
6. cu oștirea lui, alcătuită din cincizeci și patru de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare;
7. apoi seminția lui Zabulon, și mai marele fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon,
8. cu oștirea lui, alcătuită din cincizeci și șapte de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare.
9. Toți cei din tabăra lui Iuda, ieșiți la numărătoare, sînt o sută optzeci și șase de mii patru sute de bărbați, după oștirea lor. Ei să pornească cei dintîi.
10. La miazăzi, tabăra lui Ruben, cu steagul ei, și cu oștirile ei. Acolo să tăbărescă mai marele fiilor lui Ruben, Elițur, fiul lui Ședeur,
11. cu oștirea lui, alcătuită din patruzeci și șase de mii cinci sute de bărbați, ieșiți la numărătoare.
12. Lângă el să tăbărescă seminția lui Simeon și mai marele fiilor lui Simeon, Șelumiel, fiul lui Țurișadai,
13. cu oștirea lui, alcătuită din cincizeci și nouă de mii trei sute de oameni, ieșiți la numărătoare;
14. apoi seminția lui Gad, și mai marele fiilor lui Gad, Elisa, fiul lui Deuel,
15. cu oștirea lui, alcătuită din patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci de oameni, ieșiți la numărătoare.
16. Toți cei din tabăra lui Ruben, ieșiți la numărătoare, sînt o sută cincizeci și unu de mii patru sute cincizeci de oameni, după oștirile lor. Ei să pornească în al doilea rînd.
17. Apoi va porni cortul întâlnirii, împreună cu tabăra Leviților, așezată în mijlocul celorlalte tabere. Pe drum vor ținea șirul în care au tăbărît, fiecare la rîndul lui, după steagul lui.
18. La apus, tabăra lui Efraim, cu steagul său, și cu oștirile sale. Acolo să tăbărescă mai marele fiilor lui Efraim, Elișama, fiul lui Amihud,
19. cu oștirea lui, alcătuită din patruzeci de mii cinci sute de oameni, ieșiți la numărătoare.
20. Lângă el să tăbărescă seminția lui Manase și mai marele fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedahțur,
21. cu oștirea lui, alcătuită din treizeci și două de mii două sute de oameni, ieșiți la numărătoare;
22. apoi seminția lui Beniamin și mai marele fiilor lui Beniamin, Abidan, fiul lui Ghideoni,
23. cu oștirea lui, alcătuită din treizeci și cinci de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare.
24. Toți cei din tabăra lui Efraim, ieșiți la numărătoare, sînt o sută opt mii o sută de oameni, după oștirile lor. Ei să pornească în al treilea rînd.
25. La miază noapte, tabăra lui Dan, cu steagul ei, și cu oștirile ei. Acolo să tăbărescă mai marele fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Amișadai,
26. cu oștirea lui, alcătuită din șasezeci și două de mii șapte sute de oameni, ieșiți la numărătoare.
27. Lângă el să tăbărescă seminția lui Așer și mai marele fiilor lui Așer. Paguiel, fiul lui Ocran,
28. cu oștirea lui, alcătuită din patruzeci și unu de mii cinci sute de oameni, ieșiți la numărătoare;
29. apoi seminția lui Neftali, și mai marele fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan,
30. cu oștirea lui, alcătuită din cincizeci și trei de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare.
31. Toți cei din tabăra lui Dan, ieșiți la numărătoare, sînt o sută cincizeci și șapte de mii șase sute de oameni. Ei să pornească cei din urmă, după steagul lor.
32. Aceștia sînt copiii lui Israel ieșiți la numărătoare, după casele părinților lor. Toți cei ieșiți la numărătoare, și cari au alcătuit taberile, după oștirile lor, au fost șase sute trei mii cinci sute cincizeci.
33. Leviții, după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul n-au intrat la numărătoare în mijlocul copiilor lui Israel.
34. Și copiii lui Israel au făcut întocmai după toate poruncile, pe cari le dăduse lui Moise Domnul.

Așa tăbărau ei, după steagurile lor; și astfel porneau la drum, fiecare după familia lui, după casa părinților lui.

3

1. Iată sămînța lui Aaron și a lui Moise, pe vremea cînd a vorbit Domnul cu Moise, pe muntele Sinai.
2. Iată numele fiilor lui Aaron: Nadab, întîiul născut, Abihu, Eleazar și Itamar.
3. Acestea sînt numele fiilor lui Aaron, cari au primit ungerea preoțească, și cari au fost închinați în slujba preoției.
4. Nadab și Abihu au murit înaintea Domnului, cînd au adus înaintea Domnului foc străin, în pustia Sinai; ei n'aveau fii. Eleazar și Itamar au împlinit slujba preoției, în fața tatălui lor Aaron.
5. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
6. „Apropie seminția lui Levi, și pune-o înaintea preotului Aaron, ca să fie în slujba lui.
7. Ei să aibă grijă de tot ce este dat în paza lui și de tot ce este poruncit întregii adunări, înaintea cortului întîlnirii: să facă slujba cortului.
8. Să aibă grijă de toate uneltele cortului întîlnirii, și de tot ce este poruncit copiilor lui Israel: ei să facă slujba cortului.
9. Să dai pe Leviți lui Aaron și fiilor lui; ei să-i fie dați lui în totul, din partea copiilor lui Israel.
10. Pe Aaron și pe fiii lui să-i pui să păzească slujba preoției lor; iar străinul care se va apropia, să fie pedepsit cu moartea.“
11. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
12. „Iată că am luat pe Leviți din mijlocul copiilor lui Israel, în locul tuturor întîiilor născuți, cari se nasc întîi dintre copiii lui Israel; și Leviții vor fi ai Mei.
13. Căci orice întîi născut este al Meu; în ziua cînd am lovit pe toți întîii născuți din țara Egiptului, Mi-am închinat Mie pe toți întîii născuți din Israel, atît din oameni cît și din dobitoace: ei vor fi ai Mei. Eu sînt Domnul.“
14. Domnul a vorbit lui Moise, în pustia Sinai, și a zis:
15. „Fă numărătoarea copiilor lui Levi, după casele părinților lor, după familiile lor; și anume, fă numărătoarea tuturor celor de parte bărbătească, dela vîrsta de o lună în sus.
16. Moise le-a făcut numărătoarea, după porunca Domnului, întocmai cum poruncise.
17. Iată cari sînt fiii lui Levi, după numele lor: Gherșon, Chehat și Merari. -
18. Iată numele fiilor lui Gherșon, după familiile lor: Libni și Șimei.
19. Iată fiii lui Chehat, după familiile lor: Amram, Ițehar, Hebron și Uziel;
20. și fiii lui Merari, după familiile lor: Mahli și Muși. Acestea sînt familiile lui Levi, după casele părinților lor.
21. Din Gherșon se pogoară familia lui Libni și familia lui Șimei, alcătuint familiile Gherșoniților.
22. Cei ieșiți la numărătoare, cînd au numărat pe toți bărbații dela vîrsta de o lună în sus, au fost șapte mii cinci sute.
23. Familiile Gherșoniților tăbărau înapoia cortului la apus.
24. Căpetenia casei părintești a Gherșoniților era Elisaf, fiul lui Lael.
25. În ce privește cortul întîlnirii, în grija fiilor lui Gherșon era dat: cortul și acoperișul cortului, învelitoarea acoperișului cortului și perdeaua de la ușa cortului întîlnirii;
26. apoi pînzele curții și perdeaua de la poarta curții cortului dejur împrejurul cortului și altarului, și toate funiile pentru slujba cortului.
27. Din Chehat se pogoară familia Amramiților, familia Ițehariților, familia Hebroniților și familia Uzieliților, alcătuint familiile Chehatiților.
28. Numărînd pe toți bărbații dela vîrsta de o lună în sus, s-au găsit opt mii șase sute de bărbați, însărcinați cu îngrijirea sfîntului locaș.
29. Familiile fiilor lui Chehat tăbărau în partea de miazăzi a cortului.
30. Căpetenia casei părintești a familiilor Chehatiților era Elițafan, fiul lui Uziel.
31. În grija lor au dat chivotul, masa, sfeșnicul, altarele, uneltele sfîntului locaș, cu cari își făceau

slujba, perdeaua dinlăuntru, și tot ce ține de ea.

32. Căpetenia căpeteniilor Leviților era Eleazar, fiul preotului Aaron; el avea privigherea asupra celor însărcinați să îngrijească de sfântul locaș.

33. Din Merari se pogoară familia lui Mahli și familia lui Muși, alcătuind familiile Merariților.

34. Cei ieșiți la numărătoare, când au numărat pe toți bărbații de la vârsta de o lună în sus, au fost șase sute de mii două sute.

35. Căpetenia casei părintești a familiilor lui Merari era Țuriel, fiul lui Abihail. Ei tăbărau în partea de miazănoapte a cortului.

36. În paza și grija fiilor lui Merari au dat: scîndurile cortului, drugii, stîlpii și picioarele lor, toate uneltele și tot ce ține de ele;

37. apoi stîlpii curții de jur împrejur, picioarele lor, țărșii lor și funiile lor.

38. Moise, Aaron și fiii lui tăbărau înaintea cortului, la răsărit, înaintea cortului întîlnirii, spre răsăritul soarelui; ei aveau să îndeplinească la sfântul locaș, tot ce fusese poruncit copiilor lui Israel; iar străinul care se va apropia, să fie pedepsit cu moartea.

39. Toți Leviții a căror numărătoare au făcut-o Moise și Aaron, după porunca Domnului, după familiile lor, toți bărbații, dela vârsta de o lună în sus, au fost douăzeci și două de mii.

40. Domnul a zis lui Moise: „Fă numărătoare tuturor întîilor născuți de parte bărbătească dintre copiii lui Israel, dela vârsta de o lună în sus, și numără-i după numele lor.

41. Să iei pe Leviți pentru Mine, Domnul, în locul tuturor întîilor născuți din copiii lui Israel, și vitele Leviților în locul tuturor întîilor născuți din vitele copiilor lui Israel!“

42. Moise a făcut numărătoare tuturor întîilor născuți dintre copiii lui Israel, după porunca pe care i-o dăduse Domnul.

43. Toți întîii născuți de parte bărbătească, a căror numărătoare au făcut-o, numărîndu-le numele, dela vârsta de o lună în sus, au fost douăzeci și două de mii două sute șapte zeci și trei.

44. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

45. „Ia pe Leviți în locul tuturor întîilor născuți din copiii lui Israel, și vitele Leviților în locul vitelor lor; și Leviții vor fi ai Mei. Eu sînt Domnul.

46. Pentru răscumpărarea celor două sute șaptezeci și trei, cari trec peste numărul Leviților, dintre întîii născuți ai copiilor lui Israel,

47. să iei cîte cinci sicli de cap, după siclul sfîntului locaș, care este de douăzeci de ghere.

48. Să dai argintul acesta lui Aaron și fiilor lui, pentru răscumpărarea celor ce trec peste numărul Leviților.“

49. Moise a luat argintul pentru răscumpărarea celor ce treceau peste numărul celor răscumpărați de Leviți;

50. a luat argintul întîilor născuți din copiii lui Israel: o mie trei sute șasezeci și cinci de sicli, după siclul sfîntului locaș.

51. Și Moise a dat argintul de răscumpărare lui Aaron și fiilor lui, după porunca Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

4

1. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

2. „Numără pe fiii lui Chehat dintre copiii lui Levi, după familiile lor, după casele părinților lor,

3. dela vârsta de treizeci de ani în sus, pînă la vârsta de cincizeci de ani, pe toți cei destoinici să facă vreo slujbă la cortul întîlnirii.

4. Iată slujbele fiilor lui Chehat, în cortul întîlnirii: ele privesc Locul prea sfînt.

5. La pornirea taberii, Aaron și fiii lui să vină să dea jos perdeaua dinlăuntru, și să acopere cu ea chivotul mărturiei;

6. să pună deasupra ei o învelitoare de piele de vițel de mare, și să întindă pe deasupra un covor făcut în întregime din materie albastră; apoi să pună drugii chivotului.

7. Să întindă un covor albastru peste masa pînilor pentru punerea înainte, și deasupra să pună străchinile, cățuile, ceștile și potirele pentru jertfele de băutură; deasupra să fie și pînea care se pune

necurmat înaintea Domnului;

8. peste toate aceste lucruri să întindă un covor cărmiziu, și să-l acopere cu o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi să pună drugii mesei.

9. Să ia un covor albastru, și să acopere sfeșnicul, candelarele lui, mucările lui, cenușarele lui și toate vasele lui pentru untdelemn, cari se întrebuițează pentru slujba lui;

10. să-l pună cu toate uneltele lui într-o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi să-l pună pe targă.

11. Peste altarul de aur să întindă un covor albastru, și să-l acopere cu o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi să-i pună drugii.

12. Să ia apoi toate uneltele întrebuițate pentru slujbă în sfântul locaș, și să le pună într-un covor albastru, și să le acopere cu o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi să le pună pe targă.

13. Să ia cenușa din altar, și să întindă peste altar un covor de purpură;

14. să pună deasupra toate uneltele pentru slujba lui, tigăile pentru cărbuni, furculițele, lopețile, ligheanele, toate uneltele altarului, și deasupra să întindă o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi să-i pună drugii.

15. Dupăce Aaron și fiii lui vor isprăvi de acoperit sfântul locaș și toate uneltele sfântului locaș, fiii lui Chehat să vină, la pornirea taberii, ca să le ducă; dar să nu se atingă de lucrurile sfinte, ca să nu moară. Acestea sînt lucrurile pe cari au să le ducă fiii lui Chehat din cortul întîlnirii.

16. Eleazar, fiul preotului Aaron, să aibă subț privigherea lui untdelemnul pentru sfeșnic, tămîia mirositoare, darul de pîne de toate zilele și untdelemnul pentru ungere; să aibă în grija lui tot cortul și tot ce cuprinde el, sfântul locaș și uneltele lui.“

17. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

18. „Să nu cumva să puneți neamul familiilor Chehatiților în primejdie să fie nimic din mijlocul Leviților.

19. Iată ce să faceți pentru ei, ca să trăiască și să nu moară cînd se vor apropia de Locul prea sfînt: Aaron și fiii lui să vină, și să pună pe fiecare din ei la slujba și sarcina lui.

20. Să nu între ei să învelească lucrurile sfinte, ca să nu moară.“

21. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

22. „Numără și pe fiii lui Gherșon, după casele părinților lor, după familiile lor;

23. și anume, să faci numărătoarea, începînd dela vîrsta de treizeci de ani în sus pînă la vîrsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sînt în stare să împlinescă vreo slujbă în cortul întîlnirii.

24. Iată slujbele familiilor Gherșoniților, slujba pe care vor trebui s'o facă și ce vor trebui să ducă.

25. Să ducă covoarele cortului și cortul întîlnirii, învelitoarea lui și învelitoarea de piele de vițel de mare, care se pune deasupra, perdeaua de la ușa cortului întîlnirii;

26. pînzele curții și perdeaua dela ușa porții curții, dejur împrejurul cortului și altarului, funiile lor și toate uneltele cari țin de ele. Și ei să facă toată slujba privitoare la aceste lucruri.

27. În slujbele lor, fiii Gherșoniților să fie subț poruncile lui Aaron și fiilor lui, pentru tot ce vor duce și pentru toată slujba pe care vor trebui s-o facă; în grija lor să dați tot ce au de dus.

28. Acestea sînt slujbele familiilor fiilor Gherșoniților în cortul întîlnirii, și ce au ei de păzit subț cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.

29. Să faci numărătoarea fiilor lui Merari, după familiile lor, după casele părinților lor;

30. și anume, să faci numărătoarea, începînd dela vîrsta de treizeci de ani în sus pînă la vîrsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sînt în stare să facă vreo slujbă în cortul întîlnirii.

31. Iată ce este dat în grija lor și ce au ei de dus, pentru toate slujbele din cortul întîlnirii: scîndurile cortului, drugii lui, stîlpii lui, picioarele lui;

32. stîlpii curții de jur împrejur, picioarele lor, țărșii lor, funiile lor, toate uneltele cari țin de ei și tot ce este rînduit pentru slujba lor. Să spuneți pe nume lucrurile cari sînt date în grija lor și pe cari le au ei de purtat.

33. Acestea sînt slujbele familiilor fiilor lui Merari, toate slujbele pe cari au să le facă ei în cortul întîlnirii, subț cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.“

34. Moise, Aaron și mai marii adunării au făcut numărătoarea fiilor Chehatiților, după familiile lor și după casele părinților lor,

35. și anume a tuturor acelora cari, dela vîrsta de treizeci de ani în sus, pînă la vîrsta de cincizeci de

ani, erau în stare să facă vreo slujbă în cortul întâlnirii.

36. Cei ieșiți la numărătoare, după familiile lor, au fost două mii șapte sute cinci zeci.

37. Aceștia sînt cei ieșiți la numărătoare din familiile Chehatiților, toți cei ce făceau vreo slujbă în cortul întâlnirii; Moise și Aaron le-au făcut numărătoarea, după porunca Domnului dată prin Moise.

38. Fiii lui Gherșon ieșiți la numărătoare, după familiile lor și după casele părinților lor,

39. dela vîrsta de treizeci de ani în sus pînă la vîrsta de cincizeci de ani, și anume toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă în cortul întâlnirii,

40. cei ieșiți la numărătoare, după familiile lor, după casele părinților lor, au fost două mii șase sute treizeci.

41. Aceștia sînt cei ieșiți la numărătoare din familiile fiilor lui Gherșon, toți cei ce făceau vreo slujbă în cortul întâlnirii; Moise și Aaron le-au făcut numărătoarea după porunca Domnului.

42. Cei ieșiți la numărătoare dintre familiile fiilor lui Merari, după familiile lor, după casele părinților lor,

43. dela vîrsta de treizeci de ani în sus pînă la vîrsta de cincizeci de ani, toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă în cortul întâlnirii,

44. cei ieșiți la numărătoare, după familiile lor, au fost trei mii două sute.

45. Aceștia sînt cei ieșiți la numărătoare din familiile fiilor lui Merari; Moise și Aaron le-au făcut numărătoarea după porunca Domnului dată prin Moise.

46. Toți aceia dintre Leviți a căror numărătoare au făcut-o Moise, Aaron și mai marii lui Israel, după familiile lor și după casele părinților lor,

47. dela vîrsta de treizeci de ani în sus pînă la vîrsta de cinci zeci de ani, toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă și să ducă cortul întâlnirii,

48. toți cei ieșiți la numărătoare, au fost opt mii cincisute optzeci.

49. Le-au făcut numărătoarea după porunca Domnului dată prin Moise, arătînd fiecăruia slujba pe care trebuia s-o facă și ce trebuia să ducă; le-au făcut numărătoarea după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul.

5

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „Poruncește copiilor lui Israel să izgonească din tabără pe orice lepros, și pe oricine are o lepădare de sămînță, sau este întinat prin atingerea de un mort.

3. Fie bărbați fie femei, să-i scoateți afară din tabără; să-i scoateți afară, ca să nu spurce tabăra în mijlocul căreia Îmi am Eu locuința.“

4. Copiii lui Israel au făcut așa, și i-au scos afară din tabără; cum poruncise lui Moise Domnul, așa au făcut copiii lui Israel.

5. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

6. „Spune copiilor lui Israel: Cînd un bărbat sau o femeie va păcătui împotriva aproapelui său, făcînd o călcare de lege față de Domnul, și se va face astfel vinovat,

7. să-și mărturisească păcatul, și să dea înapoi în întregime prețul lucrului cîștigat prin mijloace necinstite, adăugînd a cincea parte; să-l dea aceleia față de care s-a făcut vinovat.

8. Dacă nu este nimeni care să aibă drept să ia înapoi lucrul cîștigat prin mijloace necinstite, lucrul acela să se întoarcă la Domnul, la preot, afară de berbecele adus ca jertfă de ispășire cu care se va face ispășire pentru cel vinovat.

9. Orice dar ridicat din lucrurile închinat Domnului de copiii lui Israel, să fie al preotului, căruia îi sînt aduse.

10. Lucrurile închinat Domnului vor fi ale preotului: tot ce i se va da preotului, al lui să fie.“

11. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

12. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: Dacă păcătuiește nevasta cuiva față de bărbatul ei, și-i este necredincioasă;

13. dacă altul se culcă cu ea, și lucrul este ascuns de bărbatul ei; dacă ea s-a pîngărit în ascuns, fără să fie vreun martor împotriva ei, și fără să fie prinsă asupra faptului; -

14. și dacă bărbatul este apucat de un duh de gelozie și are bănuieli asupra nevastei lui, care s-a pîngărit, sau dacă este cuprins de un duh de gelozie și are bănuieli asupra nevastei lui, care nu s'a pîngărit; -
15. omul acela să-și aducă nevasta la preot, și, ca dar de mîncare pentru ea, să aducă a zecea parte dintr'o efă de floare de făină de orz; să nu toarne untdelemn pe ea, și să nu pună tămîie pe ea, căci acesta este un dar de mîncare adus pentru gelozie, un dar de descoperire, care descopere o fărădelege.
16. Preotul s-o apropie, și s-o pună să stea în picioare înaintea Domnului.
17. Preotul să ia apă sfîntă într-un vas de pămînt; să ia țărîna de pe podeala cortului și s-o pună în apă.
18. Preotul să pună pe femeie să stea în picioare înaintea Domnului; să descopere capul femeii, și să-i pună în mîni darul de mîncare adus pentru descoperire, darul de mîncare adus pentru gelozie; preotul să aibă în mîna apele amare aducătoare de blestem.
19. Preotul să pună pe femeie să jure, și să-i zică: „Dacă niciun om nu s-a culcat cu tine, și dacă, fiind sub puterea bărbatului tău, nu te-ai abătut dela el ca să te pîngărești cu altul, să nu-ți faci niciun rău aceste ape amare aducătoare de blestem!
20. Dar dacă, fiind sub puterea bărbatului tău, te-ai abătut dela el și te-ai pîngărit, și dacă un alt om decît bărbatul tău s-a culcat cu tine, -
21. și preotul să pună pe femeie să jure cu un jurămînt de blestem, și să-i zică: „Domnul să te facă să ajungi de blestem și de urgie în mijlocul poporului tău, făcînd să ți se usuce coapsa și să ți se umfle pîntecele,
22. și apele acestea aducătoare de blestem să intre în măruntaiele tale, ca să facă să ți se umfle pîntecele și să ți se usuce coapsa!” Și femeia să zică: „Amin! Amin!”
23. Preotul să scrie blestemurile acestea într'o carte, apoi să le șteargă cu apele cele amare.
24. Și să dea femeii să bea apele amare aducătoare de blestem; și apele aducătoare de blestem vor intra în ea și-i vor pricinui amărăciunea.
25. Preotul să ia din mînile femeii darul de mîncare adus pentru gelozie, să legene darul într-o parte și într-alta înaintea Domnului, și să-l aducă pe altar.
26. Apoi preotul să ia un pumn din darul acesta, ca aducere aminte, și să-l ardă pe altar. După aceea, să dea femeii să bea apele.
27. Dupăce îi va da să bea apele, dacă ea s-a pîngărit și a fost necredincioasă bărbatului ei, apele aducătoare de blestem vor intra în ea, și-i vor pricinui amărăciunea; pîntecele i se va umfla, coapsa i se va usca, și femeia aceasta va fi de blestem în mijlocul poporului ei.
28. Dar dacă femeia nu s-a pîngărit și este curată, va rămînea neatinsă, și va avea copii.
29. Aceasta este legea asupra geloziei, pentru împrejurarea cînd o femeie, care este sub puterea bărbatului ei, se abate și se pîngărește,
30. și pentru împrejurarea cînd un bărbat, apucat de un duh de gelozie, are bănuieli asupra nevastei lui: preotul s-o pună să stea în picioare înaintea Domnului, și să-i facă întocmai după legea aceasta.
31. Bărbatul va fi scutit de vină, dar femeia aceea își va lua pedeapsa nelegiuirii ei.“

6

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „Cînd un bărbat sau o femeie se va despărți de ceilalți, făcînd o juruință de nazireat¹, ca să se închine Domnului,
3. să se ferească de vin și de băutură îmbătătoare; să nu bea nici oțet făcut din vin, nici oțet făcut din vreo băutură îmbătătoare; să nu bea nicio băutură stoarsă din struguri, și să nu mănînce struguri proaspeți nici uscați.
4. În tot timpul nazireatului lui, să nu mănînce nimic care vine din viță, dela sîmburi pînă la pielița strugurelui.
5. În tot timpul nazireatului, briciul să nu treacă pe capul lui; pînă la împlinirea zilelor pentru cari s-a închinat Domnului, va fi sfînt; să-și lase părul să crească în voie.

6. În tot timpul cât s-a făgăduit Domnului prin jurământ, să nu se apropie de un mort;
7. să nu se pîngărească nici la moartea tatălui său, nici a mamei sale, nici a fratelui său, nici a sorei sale, căci poartă pe cap închinarea Dumnezeului lui.
8. În tot timpul nazireatului, să fie închinat Domnului.
9. Dacă moare cineva de moarte năpraznică lângă el, și capul lui închinat se face astfel necurat, să-și radă capul în ziua curățirii, și anume să și-l radă a șaptea zi.
10. În ziua a opta, să aducă preotului două turturele sau doi pui de porumbel, la ușa cortului întîlnirii.
11. Preotul să jertfească pe unul ca jertfă de ispășire, iar pe celalt ca ardere de tot, și să facă pentru el ispășirea păcatului lui, făcut cu prilejul mortului. Nazireul să-și sfințească apoi capul chiar în ziua aceea.
12. Să închine din nou Domnului zilele nazireatului lui dinainte, și să aducă un miel de un an ca jertfă pentru vină; zilele dinainte nu vor fi socotite, pentru că nazireatul lui a fost pîngărit.
13. Iată legea nazireului. În ziua cînd se va împlini vremea nazireatului lui, să fie adus la ușa cortului întîlnirii.
14. Ca dar, să aducă Domnului: un miel de un an fără cusur, pentru arderea de tot, o oaie de un an și fără cusur pentru jertfa de ispășire, și un berbec fără cusur, pentru jertfa de mulțămire;
15. un coș cu azimi, turte făcute din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, și plăcinte fără aluat, stropite cu untdelemn, împreună cu darul de mîncare și jertfa de băutură obicinuite.
16. Preotul să aducă aceste lucruri înaintea Domnului și să aducă jertfa lui de ispășire și arderea de tot;
17. să pregătească berbecul ca jertfă de mulțămire Domnului, împreună cu coșul cu azimi, și să pregătească și darul lui de mîncare și jertfa lui de băutură.
18. Nazireul să-și radă, la ușa cortului întîlnirii, capul închinat Domnului; să ia părul capului său închinat Domnului, și să-l pună pe focul care este subt jertfa de mulțămire.
19. Preotul să ia spata dreaptă fiartă a berbecului, o turtă nedospită din coș, și o plăcintă nedospită; și să le pună în mîinile Nazireului, după ce acesta și-a ras capul închinat Domnului.
20. Preotul să le legene într' o parte și într' alta înaintea Domnului: acesta este un lucru sfînt, care este al preotului, împreună cu pieptul legănat și spata adusă ca jertfă prin ridicare. Apoi, nazireul va putea să bea vin.
21. Aceasta este legea pentru cel ce a făcut juruița de nazireat: acesta este darul lui, care trebuie adus Domnului pentru nazireatul lui, afară de ce-i vor îngădui mijloacele lui. Să împlinească tot ce este poruncit pentru juruița pe care a făcut-o, după legea nazireatului.“
22. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
23. „Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și spune-le: „Așa să binecuvîntați pe copiii lui Israel, și să le ziceți:
24. „Domnul să te binecuvînteze, și să te păzească!
25. Domnul să facă să lumineze Fața Lui peste tine, și să Se îndure de tine!
26. Domnul să-Și înalțe Fața peste tine, și să-ți dea pacea!
27. Astfel să pună Numele Meu peste copiii lui Israel, și Eu îi voi binecuvînta.“

7

1. Cînd a isprăvit Moise de așezat cortul, l-a uns și l-a sfințit împreună cu toate uneltele lui, precum și altarul cu toate uneltele lui; le-a uns și le-a sfințit.
2. Atunci mai marii lui Israel, căpeteniile caselor părinților lor, și-au adus darurile lor: aceștia erau mai marii semînțiilor, cari luaseră parte la numărătoare.
3. Ei și-au adus ca dar înaintea Domnului: șase cară acoperite și doisprezece boi, adică un car la două căpetenii, și un bou de fiecare căpetenie; și le-au adus înaintea cortului.
4. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
5. „Ia dela ei aceste lucruri, și să le întrebuițezi pentru slujba cortului întîlnirii; să le dai Leviților, fiecăruia după cum cere slujba lui.“

6. Moise a luat carăle și boii, și le-a dat Leviților.
7. A dat două cară și patru boi fiilor lui Gherșon, după cum cereau slujbele lor;
8. a dat patru cară și opt boi fiilor lui Merari, după cum cereau slujbele lor, subț cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.
9. Dar n-a dat niciunul fiilor lui Chehat, pentrucă, după cum cereau slujbele lor, ei trebuiau să ducă lucrurile sfinte pe umeri.
10. Căpeteniile și-au adus darurile pentru tîrnosirea altarului, în ziua cînd l-au uns; căpeteniile și-au adus darurile înaintea altarului.
11. Domnul a zis lui Moise: „Căpeteniile să vină unul cîte unul, și anume fiecare în cîte o zi deosebită, ca să-și aducă darul pentru tîrnosirea altarului.“
12. Cel ce și-a adus darul în ziua întîi, a fost Nahșon, fiul lui Aminadab, din seminția lui Iuda.
13. El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
14. o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie,
15. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
16. un țap, pentru jertfa de ispășire;
17. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Nahșon, fiul lui Aminadab.
18. A doua zi, și-a adus darul Netaneel, fiul lui Țuar, căpetenia lui Isahar.
19. El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
20. o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie;
21. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
22. un țap, pentru jertfa de ispășire;
23. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Netaneel, fiul lui Țuar.
24. A treia zi, căpetenia fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon,
25. a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
26. o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie;
27. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
28. un țap, pentru jertfa de ispășire;
29. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliab, fiul lui Helon.
30. A patra zi, căpetenia fiilor lui Ruben, Elițur, fiul lui Ședeur,
31. a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
32. o cățuie de aur de zece sicli plină cu tămîie;
33. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
34. un țap pentru jertfa de ispășire;
35. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Elițur, fiul lui Ședeur.
36. A cincea zi, capetenia fiilor lui Simeon, Șelumiel, fiul lui Țurișadai,
37. a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
38. o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie;
39. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

40. un țap, pentru jertfa de ispășire;
41. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul de mîncare al lui Șelumiel, fiul lui Țurișadai.
42. A șasea zi, căpetenia fiilor lui Gad, Eliasaf, fiul lui Deuel,
43. a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
44. o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie;
45. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
46. un țap, pentru jertfa de ispășire;
47. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel.
48. A șaptea zi, căpetenia fiilor lui Efraim, Elișama, fiul lui Amihud,
49. a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
50. o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie;
51. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
52. un țap, pentru jertfa de ispășire;
53. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Elișama, fiul lui Amihud.
54. A opta zi, căpetenia fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedațur,
55. a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
56. o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie;
57. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
58. un țap pentru jertfa de ispășire;
59. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Gamliel, fiul lui Pedațur.
60. A noua zi, căpetenia fiilor lui Beniamin, Abidan, fiul lui Ghideoni,
61. a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
62. o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie;
63. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
64. un țap, pentru jertfa de ispășire;
65. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Abidan, fiul lui Ghideoni.
66. A zecea zi, căpetenia fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Amișadai,
67. a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
68. o cățuie de aur, plină cu tămîie;
69. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
70. un țap, pentru jertfa de ispășire;
71. și pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahiezer, fiul lui Amișadai.
72. A unsprezecea zi, căpetenia fiilor lui Așer, Paguiel, fiul lui Ocran,
73. a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;

74. o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie;
75. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
76. un țap, pentru jertfa de ispășire;
77. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Paguiel, fiul lui Ocran.
78. A douăsprezecea zi, căpetenia fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan,
79. a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighian de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
80. o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie;
81. un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
82. un țap, pentru jertfa de ispășire;
83. și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahira, fiul lui Enan.
84. Acestea au fost darurile aduse de căpeteniile lui Israel pentru tîrnosirea altarului, în ziua cînd l-au uns. Au fost douăsprezece farfurii de argint, douăsprezece ligheane de argint, douăsprezece cățuii de aur;
85. fiecare farfurie de argint cîntărea o sută treizeci de sicli, și fiecare lighian cîntărea șaptezeci de sicli, așa că argintul acestor unelte se ridica în totul la două mii patru sute de sicli, după siclul sfântului locaș.
86. Au fost douăsprezece cățui de aur pline cu tămîie, cîte zece sicli cățuia, după siclul sfântului locaș; aurul cățuiilor se ridica în totul la o sută douăzeci de sicli.
87. Toate dobitoacele pentru arderea de tot au fost doisprezece viței, doisprezece berbeci, doisprezece miei de un an, cu darurile de mîncare obicinuite, doisprezece țapi, pentru jertfa de ispășire.
88. Toate dobitoacele pentru jertfa de mulțămire: douăzeci și patru de boi, șasezeci de berbeci, șasezeci de țapi, șasezeci de miei de un an. Acestea au fost darurile aduse pentru tîrnosirea altarului, după ce l-au uns.
89. Cînd intra Moise în cortul întîlnirii ca să vorbească cu Domnul, auzea glasul care-i vorbea de pe capacul ispășirii care era așezat pe chivotul mărturiei, între cei doi heruvimi. Și vorbea cu Domnul.

8

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Vorbește lui Aaron, și spune-i: Cînd vei așeza candelile în sfeșnic, cele șapte candelile vor trebui să lumineze în partea dinainte a sfeșnicului.“
3. Aaron a făcut așa; a așezat candelile în partea dinainte a sfeșnicului, cum poruncise lui Moise Domnul.
4. Sfeșnicul era de aur bătut; atît piciorul cît și florile lui, erau de aur bătut. Moise făcuse sfeșnicul după chipul, pe care i-l arătase Domnul.
5. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
6. „Ia pe Leviți din mijlocul copiilor lui Israel, și curățește-i.
7. Iată cum să-i curățești: Stropește-i cu apă ispășitoare; să lase să treacă briciul peste tot trupul lor, să-și spele hainele, și să se curătească.
8. Să ia apoi un vițel, cu darul de mîncare obicinuit, făcut din floare de făină, frămîntată cu untdelemn; și să mai iei un alt vițel pentru jertfa de ispășire.
9. Să apropii pe Leviți înaintea cortului întîlnirii, și să strîngi toată adunarea copiilor lui Israel.
10. Să apropii pe Leviți înaintea Domnului; și copiii lui Israel să-și pună mîinile pe Leviți.
11. Aaron să legene pe Leviți într-o parte și într-alta înaintea Domnului, ca un dar legănat din partea copiilor lui Israel; și să fie închinați astfel în slujba Domnului.
12. Leviții să-și pună mîinile pe capul vițelilor, și să aduci unul ca jertfă de ispășire, și altul ca ardere de tot, ca să faci ispășire pentru Leviți.

13. Să pui pe Leviți în picioare înaintea lui Aaron și înaintea fiilor lui, și să-i legeni într-o parte și într'alta, ca un dar legănat Domnului.
14. Așa să desparti pe Leviți din mijlocul copiilor lui Israel; și Leviții vor fi ai Mei.
15. După aceea, Leviții să vină să facă slujba în cortul întâlnirii. Astfel să-i curățești și să-i legeni într-o parte și într-alta, ca un dar legănat.
16. Căci ei Îmi sînt dați cu totul din mijlocul copiilor lui Israel: Eu i-am luat pentru Mine în locul întîilor născuți, din toți întîii născuți ai copiilor lui Israel.
17. Căci orice întîii născut al copiilor lui Israel este al Meu, atît din oameni cît și din dobitoace; Mie Mi i-am închinat în ziua cînd am lovit pe toți întîii născuți în țara Egiptului.
18. Și Eu am luat pe Leviți în locul tuturor întîilor născuți ai copiilor lui Israel.
19. Am dat pe Leviți în totul lui Aaron și fiilor lui, din mijlocul copiilor lui Israel, ca să facă slujbă pentru copiii lui Israel în cortul întâlnirii, să facă ispășire pentru copiii lui Israel, și astfel copiii lui Israel să nu fie loviți cu nici o urgie, cînd se vor apropia de sfîntul locaș.“
20. Moise, Aaron și toată adunarea copiilor lui Israel, au făcut cu Leviții tot ce poruncise lui Moise Domnul despre Leviți; așa au făcut copiii lui Israel cu ei.
21. Leviții s-au curățit, și și-au spălat hainele. Aaron i-a legănat într-o parte și într-alta, ca un dar legănat înaintea Domnului, și a făcut ispășire pentru ei, ca să-i curățească.
22. După aceea, Leviții au venit să-și facă slujba în cortul întâlnirii, în fața lui Aaron și a fiilor lui. Întocmai cum poruncise lui Moise Domnul cu privire la Leviți, așa s'a făcut cu ei.
23. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
24. „Iată legea privitoare la Leviți. Dela vîrsta de douăzeci și cinci de ani în sus, orice Levit va intra în slujba cortului întâlnirii ca să îndeplinească o slujbă acolo.
25. Dela vîrsta de cincizeci de ani încolo, să iasă din slujbă, și să nu mai slujească.
26. Va putea să ajute pe frații lui în cortul întâlnirii, să păzească ce le este dat în grijă; dar să nu mai facă slujbă. Așa să faci cu Leviții în ce privește slujbele lor.“

9

1. Domnul a vorbit lui Moise, în pustia Sinai, în luna întîi a anului al doilea, după ieșirea lor din țara Egiptului. Și a zis:
2. „Copiii lui Israel să prăznuiască Paștele la vremea hotărîtă.
3. Să le prăznuiți la vremea hotărîtă, în a patrusprezecea zi a lunii acesteia, seara; să le prăznuiți după toate legile, și după toate poruncile privitoare la ele.“
4. Moise a vorbit copiilor lui Israel, să prăznuiască Paștele.
5. Și au prăznuit Paștele în a patrusprezecea zi a lunii întîi, seara 1, în pustia Sinai; copiii lui Israel au făcut întocmai după toate poruncile, pe cari le dăduse lui Moise Domnul.
6. S'a întîmplat că niște oameni, fiind necurați din pricină că se atinseseră de un mort, nu puteau prăznui Paștele în ziua aceea. Ei s-au înfățișat în aceeași zi înaintea lui Moise și înaintea lui Aaron.
7. Și oamenii aceia au zis lui Moise: „Noi sîntem necurați din pricina unui mort; de ce să fim nevoiți să nu ne aducem la vremea hotărîtă darul convenit Domnului în mijlocul copiilor lui Israel?“
8. Moise le-a răspuns: „Așteptați să văd ce vă poruncește Domnul.“
9. Și Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
10. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „Dacă cineva dintre voi sau dintre urmașii voștri este necurat din pricina unui mort, sau este într'o călătorie lungă, totuș să prăznuiască Paștele în cinstea Domnului.
11. Și, să le prăznuiască în luna a doua, în ziua a patrusprezecea, seara; să le mănînce cu azimi și ierburi amare.
12. Să nu lase din ele nimic pînă a doua zi dimineața, și să nu frîngă niciun os din ele. Să le prăznuiască după toate poruncile privitoare la Paște.
13. Dacă cineva nu este necurat, nici nu este în călătorie, și totuș nu prăznuieste Paștele, sufletul acela să fie nimicit din poporul lui; pentru că n-a adus darul convenit Domnului la vremea hotărîtă, omul acela să-și ia ț pedepsa pentru păcatul lui.

14. Dacă un străin, care locuiește între voi, prăznuiește Paștele Domnului, să se țină de legile și poruncile privitoare la Paște. Aceeaș lege să fie între voi, pentru străin ca și pentru băștinaș.“
15. În ziua când a fost așezat cortul, norul a acoperit locașul cortului întâlnirii; și, de seara pînă dimineața deasupra cortului era ca înfățișarea unui foc.
16. Totdeauna era așa: ziua, norul acoperea cortul, iar noaptea avea înfățișarea unui foc.
17. Când se ridica norul de pe cort, porneau și copiii lui Israel; și acolo unde se oprea norul, tăbărau și copiii lui Israel.
18. Copiii lui Israel porneau după porunca Domnului și tăbărau după porunca Domnului; tăbărau atîta vreme cît rămînea norul deasupra cortului.
19. Când norul rămînea mai multă vreme deasupra cortului, copiii lui Israel ascultau de porunca Domnului, și nu porneau.
20. Când norul rămînea mai puține zile deasupra cortului, ei tăbărau după porunca Domnului, și porneau după porunca Domnului.
21. Dacă norul se oprea de seara pînă dimineața, și se ridica dimineața, atunci porneau și ei. Dacă norul se ridica după o zi și o noapte, atunci porneau și ei.
22. Dacă norul se oprea deasupra cortului două zile, sau o lună, sau un an, copiii lui Israel rămîneau tăbărîți, și nu porneau; și când se ridica, porneau și ei.
23. Tăbărau după porunca Domnului, și porneau după porunca Domnului; ascultau de porunca Domnului, de porunca Domnului dată prin Moise.

10

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Fă-ți două trîmbițe de argint; să le faci de argint bătut. Ele să-ți slujească pentru chemarea adunării și pentru pornirea taberilor.
3. Când se va suna cu ele, toată adunarea să se strîngă la tine, la ușa cortului întâlnirii.
4. Când se va suna numai cu o trîmbiță, să se strîngă la tine căpeteniile, mai marii peste miile lui Israel.
5. Când veți suna cu vîlvă, să pornească ceice tăbărăsc la răsărit;
6. când veți suna a doua oară cu vîlvă, să pornească ceice tăbărăsc la miază-zi: pentru plecarea lor, să se sune cu vîlvă.
7. Când va fi vorba de strîngerea adunării, să sunați, dar să nu sunați cu vîlvă.
8. Din trîmbițe să sune fiii lui Aaron, preoții. Aceasta să fie o lege vecinică pentru voi și pentru urmașii voștri.
9. Când veți merge la război, în țara voastră, împotriva vrăjmașului care va lupta împotriva voastră, să sunați cu vîlvă din trîmbițe, și Domnul, Dumnezeul vostru, Își va aduce aminte de voi, și veți fi izbăviți de vrăjmașii voștri.
10. În zilele voastre de bucurie, la sărbătorile voastre, și la lunile noi ale voastre, să sunați din trîmbițe, când vă veți aduce arderile de tot și jertfele de mulțămire; și ele vor face ca Dumnezeul vostru să-Și aducă aminte de voi. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.“
11. În ziua a douăsprezecea a lunii a doua a anului al doilea, s'a ridicat norul de pe cortul întâlnirii.
12. Și copiii lui Israel au pornit din pustia Sinai după taberile lor. Norul s'a oprit în pustia Paran.
13. Această întîie plecare au făcut-o după porunca Domnului dată prin Moise.
14. Întăi a pornit steagul taberii fiilor lui Iuda, împreună cu oștirile lui. Peste oștirea lui Iuda era mai mare Nahșon, fiul lui Aminadab;
15. peste oștirea seminției fiilor lui Isahar era Netaneel, fiul lui Țuar;
16. peste oștirea seminției fiilor lui Zabulon, era Eliab, fiul lui Helon.
17. Când a fost desfăcut cortul, au pornit întăi fiii lui Gherșon și fiii lui Merari, ducînd cortul.
18. Apoi a pornit steagul taberii lui Ruben, împreună cu oștirile lui. Peste oștirea lui Ruben era mai mare Elițur, fiul lui Ședeur;
19. peste oștirea seminției fiilor lui Simeon, era Șelumiel, fiul lui Țurișadai;
20. peste oștirea seminției fiilor lui Gad era Eliasaf, fiul lui Deuel.

21. Apoi au pornit Chehatiții, ducînd sfîntul locaș; pînă la venirea lor ceilalți întinseseră cortul.
22. Apoi a pornit steagul taberii fiilor lui Efraim, împreună cu oștirile lui. Peste oștirea lui Efraim era mai mare Elișama, fiul lui Amihud;
23. peste oștirea seminției fiilor lui Manase era Gamliel, fiul lui Pedahtur;
24. peste oștirea seminției fiilor lui Beniamin era Abidan, fiul lui Ghideoni.
25. Apoi a pornit steagul taberii fiilor lui Dan, împreună cu oștirile lui: ei erau coada tuturor taberilor. Peste oștirea lui Dan era mai mare Ahiezer, fiul lui Amișadai;
26. peste oștirea seminției fiilor lui Așer era Paguiel, fiul lui Ocran;
27. peste oștirea seminției fiilor lui Neftali era Ahira, fiul lui Enan.
28. Acesta a fost șirul în care au pornit copiii lui Israel, după oștirile lor; așa au plecat.
29. Moise a zis lui Hobab, fiul lui Reuel, Madianitul, socrul lui Moise: „Noi plecăm spre locul despre care Domnul a zis: „Eu vi-l voi da.” Vino cu noi, și îți vom face bine, căci Domnul a făgăduit că va face bine lui Israel.“
30. Hobab i-a răspuns: „Nu pot să merg; ci mă voi duce în țara mea și în locul meu de naștere.“
31. Și Moise a zis: „Nu ne părăsi, te rog; fiindcă tu cunoști locurile unde putem să tăbărim în pustie; deci tu să ne fii călăuză.
32. Și dacă vii cu noi, te vom face să te bucuri de binele, pe care ni-l va face Domnul.“
33. Ei au plecat dela muntele Domnului, și au mers trei zile; chivotul legămîntului Domnului a pornit înaintea lor, și a făcut un drum de trei zile, ca să le caute un loc de odihnă.
34. Norul Domnului era deasupra lor în timpul zilei, cînd porneau din tabără.
35. Cînd pornea chivotul, Moise zicea: „Scoală-Te, Doamne, ca să se împrăștie vrăjmașii Tăi, și să fugă dinaintea Feței Tale cei ce Te urăsc!“
36. Iar cînd îl așezau, zicea: „Întoarce-Te, Doamne, la zecile de mii ale miilor lui Israel!“

11

1. Poporul a cîrtit în gura mare împotriva Domnului, zicînd că-i merge rău. Cînd a auzit Domnul, S-a mîniat. S-a aprins între ei focul Domnului și a mistuit o parte din marginea taberii.
2. Poporul a strigat către Moise. Moise s-a rugat Domnului, și focul s-a stins.
3. Locului aceluia i-au pus numele Tabeera (Ardere), pentru că se aprinsese focul Domnului printre ei.
4. Adunăturii de oameni, cari se aflau în mijlocul lui Israel, i-a venit poftă, ba chiar și copiii lui Israel au început să plîngă, și să zică: „Cine ne va da carne să mîncăm?“
5. Ne aducem aminte de peștii pe cari-i mîncam în Egipt, și cari nu ne costau nimic, de castraveți, de pepeni, de praji, de ceapă și de usturoi.
6. Acum ni s-a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochii noștri nu văd decît mana aceasta.“
7. Mana semăna cu grăuntele de coriandru, și la vedere era ca bedeliumul.
8. Poporul se risipea și o strîngea, o măcina la rîșniță, sau o pisa într’o piuă; o fierbea în oală, și făcea turte din ea. Mana avea gustul unei turte făcute cu untdelemn.
9. Cînd cădea roua noaptea în tabără, cădea și mana.
10. Moise a auzit pe popor plîngînd, fiecare în familia lui și la ușa cortului lui. Mînia Domnului s-a aprins cu tărie. Moise s-a întristat,
11. și a zis Domnului: „Pentru ce mîhnești Tu pe robul Tău, și pentru ce n-am căpătat eu trecere înaintea Ta, de ai pus peste mine sarcina acestui popor întreg?“
12. Oare eu am zămislit pe poporul acesta? Oare eu l-am născut, ca să-mi zici:”Poartă-l la sînul tău, cum poartă doica pe copil,” pînă în țara pe care ai jurat părinților lui că i-o vei da?“
13. De unde să iau carne, ca să dau la tot poporul acesta? Căci ei plîng la mine, zicînd:”Dă-ne carne ca să mîncăm!”
14. Eu singur nu pot să port pe tot poporul acesta, căci este prea greu pentru mine.
15. Decît să Te porți așa cu mine, mai bine omoară-mă, Te rog, dacă mai am vreo trecere înaintea Ta, ca să nu-mi mai văd nenorocirea.“
16. Domnul a zis lui Moise: „Adună la Mine șaptezeci de bărbați, dintre bătrînii lui Israel, din cei pe

cari-i cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor; adu-i la cortul întâlnirii, și să se înfățișeze acolo împreună cu tine.

17. Eu Mă voi pogori, și îți voi vorbi acolo; voi lua din duhul care este peste tine, și-l voi pune peste ei ca să poarte împreună cu tine sarcina poporului, și să n'o porți tu singur.

18. Să spui poporului: „Sfințiți-vă pentru mine, și aveți să mâncați carne, fiindcă ați plîns în auzul Domnului, și ați zis: „Cine ne va da carne să mâncăm? Căci noi o duceam bine în Egipt!” Domnul vă va da carne, și veți mânca.

19. Aveți să mâncați carne, nu o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici două zeci de zile,

20. ci o lună întregă, pînă vă va ieși pe nări, și vă veți scîrbi de ea, pentrucă n-ați ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru, și pentrucă ați plîns înaintea Lui, zicînd: „Pentruce am ieșit noi oare din Egipt?”

21. Moise a zis: „Șase sute de mii de oameni cari merg pe jos alcătuiesc poporul în mijlocul căruia sînt eu, și Tu zici: „Le voi da carne, și vor mânca o lună întregă!”

22. Putem tăia oare atîtea oi și atîția boi, ca să ajungă? Sau nu cumva avem să prindem toți peștii mării, ca să le ajungă?”

23. Domnul a răspuns lui Moise: „Nu cumva s-a scurtat oare mîna Domnului? Vei vedea acum dacă ceeace ți-am spus se va întîmpla sau nu.”

24. Moise a ieșit, și a spus poporului cuvintele Domnului. A adunat șaptezeci de bărbați din bătrîni poporului, și i-a pus în jurul cortului.

25. Domnul S-a pogorît în nor, și a vorbit lui Moise; a luat din duhul care era peste el, și l-a pus peste cei șaptezeci de bătrîni. Și de îndată ce duhul s-a așezat peste ei, au început să proorocească; dar după aceea n'au mai proorocit.

26. Doi oameni, unul numit Eldad, și altul Medad, rămăseseră în tabără, și duhul s-a așezat și peste ei; căci erau dintre cei scriși, măcar că nu se duseseră la cort. Și au început să proorocească și ei în tabără.

27. Un tînăr a alergat și a dat de știre lui Moise, zicînd: „Eldad și Medad proorocesc în tabără.”

28. Și Iosua, fiul lui Nun, care slujea lui Moise din tinereța lui, a luat cuvîntul, și a zis: „Domnule Moise, oprește-i.”

29. Moise i-a răspuns: „Ești gelos pentru mine? Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din prooroci, și Domnul să-Și pună Duhul Lui peste ei!”

30. Apoi Moise s-a întors în tabără, el și bătrîni lui Israel.

31. Domnul a făcut să sufle de peste mare un vînt, care a adus prepelițe, și le-a răspîndit peste tabără cale cam de o zi într-o parte și cale cam de o zi de cealaltă parte în jurul taberii. Aveau o înălțime de aproape doi coți dela fața pămîntului.

32. În tot timpul zilei aceleia și toată noaptea, și toată ziua următoare, poporul s-a sculat și a strîns prepelițe; cel ce strînsese cel mai puțin avea zece omeri. Ei și le-au întins în jurul taberii.

33. Pe cînd carnea era încă în dinții lor, fără să fie mestecată, Domnul S'a aprins de mînie împotriva poporului; și Domnul a lovit poporul cu o urgie foarte mare.

34. Au pus locului aceluia numele Chibrot-Hataava (Mormintele lăcomiei), pentrucă acolo au îngropat pe poporul apucat de poftă.

35. Dela Chibrot-Hataava, poporul a plecat la Hațerot, și s-a oprit la Hațerot.

12

1. Maria și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina femeii etiopiane pe care o luase el de nevastă; căci luase o femeie etiopiană.

2. Și au zis: „Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?” Și Domnul a auzit-o.

3. Moise însă era un om foarte blînd, mai blînd decît orice om de pe fața pămîntului.

4. Deodată Domnul a zis lui Moise, lui Aaron și Mariei: „Duceți-vă, cîteși trei la cortul întâlnirii.” Și s-au dus cîteși trei.

5. Domnul S-a pogorît în stîlpul de nor, și a stătut la ușa cortului. A chemat pe Aaron și pe Maria, și ei s'au apropiat amîndoi.
6. Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Cînd va fi printre voi un prooroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.
7. Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea.
8. Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr lui nu prin lucruri grele de înțeles, ci el vede chipul Domnului. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?“
9. Domnul S-a aprins de mînie împotriva lor. Și a plecat.
10. Norul s-a depărtat de pe cort. Și iată că Maria era plină de lepră, albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Maria; și iată că ea avea lepră.
11. Atunci Aaron a zis lui Moise: „Ah, domnul meu, nu ne face să purtăm pedeapsa păcatului pe care l-am făcut ca niște nechibzuiți, și de care ne-am făcut vinovați!“
12. Să nu fie Maria ca un copii născut mort, a cărui carne este pe jumătate putredă cînd iese din pîntecele mamei lui“!
13. Moise a strigat către Domnul, zicînd: „Dumnezeule, Te rog, vindecă-o!“
14. Și Domnul a zis lui Moise: „Dacă ar fi scuipat-o tatăl ei în obraz, n'ar fi fost ea oare de ocară timp de șapte zile? Să fie închisă deci șapte zile afară din tabără; după aceea, să fie primită în tabără.“
15. Maria a fost închisă șapte zile afară din tabără. Și poporul n-a pornit, pînă ce a intrat din nou Maria în tabără.
16. După aceea, poporul a plecat din Hațerot, și a tăbărît în pustia Paran.

13

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Trimete niște oameni să iscodească țara Canaanului, pe care o dau copiilor lui Israel. Să trimeți cîte un om pentru fiecare din semințiile părinților lor, toți să fie dintre frunțașii lor.“
3. Moise i-a trimis din pustia Paran, după porunca Domnului; toți oamenii aceștia erau căpetenii ale copiilor lui Israel.
4. Iată numele lor: pentru seminția lui Ruben: Șamua, fiul lui Zacur;
5. pentru seminția lui Simeon: Șafat, fiul lui Hori;
6. pentru seminția lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune;
7. pentru seminția lui Isahar: Igual, fiul lui Iosif;
8. pentru seminția lui Efraim: Hosea, fiul lui Nun;
9. pentru seminția lui Beniamin: Palti, fiul lui Rafu;
10. pentru seminția lui Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi;
11. pentru seminția lui Iosif, seminția lui Manase: Gadi, fiul lui Susi;
12. pentru seminția lui Dan: Amiel, fiul lui Ghemali;
13. pentru seminția lui Așer: Setur, fiul lui Micael;
14. pentru seminția lui Neftali: Nahbi, fiul lui Vofsi;
15. pentru seminția lui Gad: Gheuel, fiul lui Machi.
16. Acestea sînt numele bărbaților, pe cari i-a trimis Moise să iscodească țara. Lui Hosea, fiul lui Nun, Moise i-a pus numele Iosua.
17. Moise i-a trimis să iscodească țara Canaanului. El le-a zis: „Mergeți de aici spre miazăzi, și apoi să vă suiți pe munte.
18. Vedeți țara, vedeți cum este ea, cum este poporul care o locuiește, dacă este tare sau slab, dacă este mic sau mare la număr;
19. vedeți cum este țara în care locuiește: dacă este bună sau rea; cum sînt cetățile în cari locuiește: dacă sînt deschise sau întărite;
20. cum este pămîntul: dacă este gras sau sterp, dacă sînt sau nu copaci pe el. Fiți cu inimă, și luați cu voi roade din țară.“ Era pe vremea cînd încep să se coacă strugurii.
21. Ei s'au suit, și au iscodit țara, dela pustia Țin pînă la Rehob, pe drumul care duce la Hamat.

22. S-au suit pe la miazăzi, și au mers pînă la Hebron, unde se aflau Ahiman, Șeșai și Talmai, copiii lui Anac. Hebronul fusese zidit cu șapte ani înainte de cetatea Țoan din Egipt.
23. Au ajuns pînă la valea Eșcol; acolo au tăiat o ramură de viță cu un strugur, și l-au dus cîte doi cu ajutorul unei prăjini, au luat și rodii și smochine.
24. Locul acela l-au numit valea Eșcol (Strugure), din pricina strugurelui pe care l-au tăiat de acolo copiii lui Israel.
25. S'au întors dela iscodirea țării după patruzeci de zile împlinite,
26. Au plecat și au ajuns la Moise și la Aaron, și la toată adunarea copiilor lui Israel, la Cades, în pustia Paran. Le-au adus știri, lor și întregii adunări, și le-au arătat roadele țării.
27. Iată ce au istorisit lui Moise: „Ne-am dus în țara în care ne-ai trimes. Cu adevărat, este o țară în care curge lapte și miere, și iată-i roadele.
28. Dar poporul care locuiește în țara aceasta este puternic, cetățile sînt întărite și foarte mari. Ba încă am văzut acolo și pe fiii lui Anac.
29. Amaleciții locuiesc ținutul dela miază-zi; Iebusiții și Amoriții locuiesc muntele; și Cananiții și Hetiții locuiesc lîngă mare și dealungul Iordanului.“
30. Caleb a potolit poporul, care cîrtea împotriva lui Moise. El a zis: „Haidem să ne suim, și să punem mîna pe țară, căci vom fi biruatori!“
31. Dar bărbații cari fuseseră împreună cu el au zis: „Nu putem să ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decît noi.“
32. Și au înegrit înaintea copiilor lui Israel țara pe care o iscodiseră. Ei au zis: „Țara pe care am străbătut-o, ca s-o iscodim, este o țară care mănîncă pe locuitorii ei; toți aceia pe cari i-am văzut acolo sînt oameni de statură înaltă.
33. Apoi am mai văzut în ea pe uriași, pe copiii lui Anac, cari se trag din neamul uriașilor: înaintea noastră și față de ei parcă eram niște lăcuste.“

14

1. Toată adunarea a ridicat glasul și a început să țipe. Și poporul a plîns în noaptea aceea.
2. Toți copiii lui Israel au cîrțit împotriva lui Moise și Aaron, și toată adunarea le-a zis: „De ce n-om fi murit noi în țara Egiptului, sau de ce n-om fi murit în pustia aceasta?”
3. Pentruce ne duce Domnul în țara aceasta, în care vom cădea uciși de sabie, iar nevestele noastre și copilașii noștri vor fi de jaf? Nu este oare mai bine să ne întoarcem în Egipt?“
4. Și au zis unul altuia: „Să ne alegem o căpetenie, și să ne întoarcem în Egipt.“
5. Moise și Aaron au căzut cu fața la pămînt, în fața întregii adunări a copiilor lui Israel care era strînsă la o laltă.
6. Și, dintre cei ce iscodiseră țara, Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, și-au rupt hainele,
7. și au vorbit astfel întregii adunări a copiilor lui Israel: „Țara pe care am străbătut-o noi ca s-o iscodim, este o țară foarte bună, minunată.
8. Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta, și ne-o va da: este o țară în care curge lapte și miere.
9. Numai, nu vă răzvrățiți împotriva Domnului, și nu vă temeți de oamenii din țara aceea, căci îi vom mîncă. Ei nu mai au niciun sprijin: Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!“
10. Toată adunarea vorbea să-i ucidă cu pietre, cînd slava Domnului s-a arătat peste cortul întîlnirii, înaintea tuturor copiilor lui Israel.
11. Și Domnul a zis lui Moise: „Pînă cînd Mă va nesocoti poporul acesta? Pînă cînd nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe cari le fac în mijlocul lui?”
12. De aceea, îl voi lovi cu ciumă, și-l voi nimici, dar pe tine te voi face un neam mai mare și mai puternic decît el.“
13. Moise a zis Domnului: „Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta.
14. Și vor spune locuitorilor țării aceleia. Ei știau că Tu, Domnul, ești în mijlocul poporului acestuia; că Te arătai în chip văzut, Tu, Domnul; că norul Tău stă peste el; că Tu mergi înaintea lui

ziua într-un stîlp de nor, și noaptea într-un stîlp de foc.

15. Dacă omori pe poporul acesta ca pe un singur om, neamurile, cari au auzit vorbindu-se de Tine, vor zice:

16. „Domnul n-avea putere să ducă pe poporul acesta în țara pe care jurase că i-o va da: de aceea l-a omorît în pustie!”

17. Acum, să se arate puterea Domnului în mărimea ei, cum ai spus cînd ai zis:

18. „Domnul este încet la mînie și bogat în bunătațe, iartă fărădelegea și răsvrătirea; dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii pînă la al treilea și la al patrulea neam.

19. Iartă dar fărădelegea poporului acestuia, după mărimea îndurării Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt pînă aici.“

20. Și Domnul a spus: „Iert cum ai cerut.

21. Dar cît este de adevărat că Eu sînt viu și că slava Domnului va umplea tot pămîntul,

22. atît este de adevărat că toți ceice au văzut cu ochii lor slava Mea, și minunile pe cari le-am făcut în Egipt și în pustie, și totuș M-au ispitit de zece ori acum, și n-au ascultat glasul Meu,

23. toți aceia nu vor vedea țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da, și anume, toți cei ce M'au nesocotit, n-o vor vedea.

24. Iar pentru că robul Meu Caleb a fost însuflețit de un alt duh, și a urmat în totul calea Mea, îl voi face să intre în țara în care s-a dus, și urmașii lui o vor stăpîni.

25. Amaleciții și Canaanii locuiesc valea aceasta: deci mîne, întoarceți-vă, și plecați în pustie, pe calea care duce spre Marea Roșie.“

26. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

27. „Pînă cînd voi lăsa această rea adunare să cîrtească împotriva Mea? Am auzit cîrtirile copiilor lui Israel, cari cîrteau împotriva Mea.

28. Spune-le: „Pe viața Mea!” zice Domnul, „că vă voi face întocmai cum ați vorbit în auzul urechilor Mele.

29. Trupurile voastre moarte vor cădea în pustia aceasta. Voi toți, a căror numărătoare s-a făcut, numărîndu-vă dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, și cari ați cîrtit împotriva Mea,

30. nu veți intra în țara pe care jurasem că vă voi da-o s-o locuiți, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.

31. Pe copilașii voștri însă, despre cari ați zis că vor fi de jaf, îi voi face să intre în ea, ca să cunoască țara pe care ați nesocotit-o voi.

32. Iar cît despre voi, trupurile voastre moarte vor cădea în pustie.

33. Și copiii voștri vor rătăci patruzeci de ani în pustie, și vor ispăși astfel păcatele voastre, pînă ce toate trupurile voastre moarte vor cădea în pustie.

34. După cum în patruzeci de zile ați iscodit țara, tot așa, patruzeci de ani veți purta pedeapsa fărădelegilor voastre; adică un an de fiecare zi: și veți ști atunci ce înseamnă să-Mi trag Eu mîna de la voi.

35. Eu, Domnul, am vorbit! În adevăr, așa voi face acestei rele adunări, care s-a unit împotriva Mea; vor fi nimiciți în pustia aceasta și în ea vor muri.“

36. Bărbații pe cari îi trimesese Moise să iscodească țara, și cari, la întoarcerea lor, făcuseră ca toată adunarea să cîrtească împotriva lui, înegrind țara;

37. oamenii aceștia, cari înegriseră țara, au murit acolo înaintea Domnului, loviți de o moarte năpraznică.

38. Numai Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, au rămas cu viață dintre oamenii aceia cari se duseseră să iscodească țara.

39. Moise a spus aceste lucruri tuturor copiilor lui Israel; și poporul a fost într-o mare jale.

40. S-au sculat dis de dimineață a doua zi, și s-au suit pe vîrfurile muntelui, zicînd: „Iată-ne! sîntem gata să ne suim în locul de care a vorbit Domnul, căci am păcătuit.“

41. Moise a zis: „Pentru ce călcați porunca Domnului? Nu veți izbuti.

42. Nu vă suiți, căci Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu căutați să fiți bătuți de vrăjmașii voștri.

43. Căci Amaleciții și Cananiții sînt înaintea voastră, și veți cădea uciși de sabie; odată ce v-ați

abătut de la Domnul, Domnul nu va fi cu voi.“

44. Ei s-au îndărătnicit și s-au suit pe vârful muntelui; dar chivotul legământului și Moise n-au ieșit din mijlocul taberii.

45. Atunci s-au pogorît Amaleciții și Cananiții, cari locuiau pe muntele acela, i-au bătut, și i-au tăiat în bucăți pînă la Horma.

15

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:

„Cînd veți intra în țara pe care v’o dau ca să vă așezați locuințele în ea,

3. și veți aduce Domnului o jertfă mistuită de foc, fie o ardere de tot, fie o jertfă adusă pentru împlinirea unei juruințe sau ca dar de bunăvoie, sau la sărbătorile voastre, ca să faceți din cirezile sau turmele voastre un miros plăcut Domnului, -

4. cel ce își va aduce darul său Domnului să aducă Domnului ca dar de mîncare a zecea parte dintr’o efă de floare de făină frămîntată într’un sfert de hin de untdelemn;

5. iar vin pentru jertfa de băutură la arderea de tot sau la jertfă, să aducă un sfert de hin de fiecare miel.

6. Pentru un berbece, să aduci ca dar de mîncare două zecimi de efă din floarea făinii frămîntată într’o treime de hin de untdelemn,

7. și să faci o jertfă de băutură de o treime de hin de vin, ca dar de mîncare de un miros plăcut Domnului.

8. Dacă aduci un vițel, fie ca ardere de tot, fie ca jertfă pentru împlinirea unei juruințe, sau ca jertfă de mulțămire Domnului,

9. să aduci ca dar de mîncare, împreună cu vițelul, trei zecimi de efă din floarea făinii, frămîntată într’o jumătate de hin de untdelemn,

10. și să faci o jertfă de băutură de o jumătate de hin de vin: aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

11. Așa să se facă pentru fiecare bou, pentru fiecare berbece, pentru fiecare miel sau ied.

12. După numărul vitelor, așa să faceți pentru fiecare, după numărul lor.

13. Așa să facă lucrurile acestea orice băștinaș, cînd va aduce o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

14. Dacă un străin care locuiește la voi, sau care se va găsi în viitor în mijlocul vostru, aduce o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului, s’o aducă în acelaș fel ca voi.

15. Să fie o singură lege pentru toată adunarea, afît pentru voi cît și pentru străinul care locuiește în mijlocul vostru; aceasta să fie o lege necurmată printre urmașii voștri: cu străinul să fie ca și cu voi, înaintea Domnului.

16. O singură lege și o singură poruncă să fie afît pentru voi cît și pentru străinul care locuiește printre voi.“

17. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

18. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:

„Cînd veți intra în țara în care vă voi duce,

19. și cînd veți mînca pîne din țara aceea, să luați întîi un dar ridicat pentru Domnul.

20. Ca dar ridicat să aduceți o turtă din pîrga plămădelii voastre; s-o aduceți cum aduceți darul care se ia întîi din arie.

21. Din pîrga plămădelii voastre să luați întîi un dar ridicat pentru Domnul din neam în neam.

22. Dacă păcătuți fără voie, și nu păziți toate poruncile pe cari le-a făcut cunoscut lui Moise Domnul,

23. tot ce v-a poruncit Domnul prin Moise, din ziua cînd a dat Domnul porunci și mai tîrziu din neam în neam;

24. dacă păcatul a fost făcut fără voie, și fără să știe adunarea, toată adunarea să aducă un vițel ca ardere de tot de un miros plăcut Domnului, împreună cu darul său de mîncare și cu jertfa sa de

băutură, după rînduierile așezate; să mai aducă și un țap ca jertă de ispășire.

25. Preotul să facă ispășire pentru toată adunarea copiilor lui Israel și li se va ierta; căci au păcătuit fără voie, și și-au adus darul lor, o jertfă mistuită de foc în cinstea Domnului și o jertfă de ispășire înaintea Domnului, pentru păcatul pe care l-au săvîrșit fără voie.

26. Se va ierta întregii adunări a copiilor lui Israel, și străinului care locuiește în mijlocul lor, căci tot poporul a păcătuit fără voie.

27. Dacă unul singur a păcătuit fără voie, să aducă o capră de un an ca jertfă pentru păcat.

28. Preotul să facă ispășire pentru cel ce a păcătuit fără voie înaintea Domnului; cînd va face ispășire pentru el, i se va ierta.

29. Atît pentru băștinașul dintre copiii lui Israel, cît și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor, să fie aceeaș lege, cînd va păcătui fără voie.

30. Dar dacă cineva, fie băștinaș fie străin, păcătuiește cu voie, hulește pe Domnul: acela va fi nimicit din mijlocul poporului său,

31. căci a nesocotit cuvîntul Domnului, și a călcat porunca Lui; va fi nimicit și își va lua astfel pedeapsa pentru nelegiuirea lui.

32. Cînd erau copiii lui Israel în pustie, au găsit pe un om strîngînd lemne în ziua Sabatului.

33. Cei ce-l găsiseră strîngînd lemne, l-au adus la Moise, la Aaron și la toată adunarea.

34. L-au aruncat în temniță, căci nu se spusese ce trebuiau să-i facă.

35. Domnul a zis lui Moise: „Omul acesta să fie pedepsit cu moartea, toată adunarea să-l ucidă cu pietre afară din tabără.“

36. Toată adunarea l-a scos afară din tabără și l-a ucis cu pietre; și a murit, cum poruncise lui Moise Domnul.

37. Domnul a zis lui Moise:

38. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le să-și facă, din neam în neam, un ciucure la colțurile veșmintelor lor, și să pună un fir albastru peste ciucurile acesta din colțurile veșmintelor.

39. Cînd veți avea ciucurile acesta, să vă uitați la el, și să vă aduceți aminte de toate poruncile Domnului, ca să le împliniți și să nu urmați după poftele inimilor voastre și după poftele ochilor voștri, ca să vă lăsați tîrîți la curvie.

40. Să vă aduceți astfel aminte de poruncile Mele, să le împliniți, și să fiți sfinți pentru Dumnezeuul vostru.

41. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru, care v-am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeuul vostru.“

16

1. Core, fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, s-a răscolat împreună cu Datan și Abiram, fiii lui Eliab, și On, fiul lui Pelet, cîteși trei fiii lui Ruben.

2. S'au răscolat împotriva lui Moise, împreună cu două sute cincizeci de oameni din copiii lui Israel, din frunțașii adunării, din ceice erau chemați la sfat, și cari erau oameni cu nume.

3. Ei s-au adunat împotriva lui Moise și Aaron, și le-au zis: „Destul! căci toată adunarea, toți sînt sfinți, și Domnul este în mijlocul lor. Pentruce vă ridicăți voi mai pesus de adunarea Domnului?“

4. Cînd a auzit Moise lucrul acesta, a căzut cu fața la pămînt.

5. A vorbit lui Core și la toată ceata lui, și a zis: „Mîne, Domnul va arăta cine este al Lui și cine este sfînt, și-l va lăsa să se apropie de El; va lăsa să se apropie de El pe acela pe care-l va alege.

6. Iată ce să faceți. Luați cădelnițe, Core și toată ceata lui.

7. Mîne, puneți foc în ele, și puneți tămîie pe el înaintea Domnului. Acela pe care-l va alege Domnul, va fi sfînt. Destul, copiii lui Levi.“

8. Moise a zis lui Core: „Ascultați dar, copiii lui Levi!

9. Prea puțin lucru este oare pentru voi că Dumnezeuul lui Israel v-a ales din adunarea lui Israel, lăsîndu-vă să vă apropiați de El, ca să fiți întrebuițați la slujba cortului Domnului, și să vă înfățișați înaintea adunării ca să-i slujiți?

10. V-a lăsat să vă apropiați de El, pe tine, și pe toți frații tăi, pe copiii lui Levi, și acum mai voști și preoția!
11. De aceea te aduni tu și ceata ta împotriva Domnului! Căci cine este Aaron, ca să cârțiți împotriva lui?“
12. Moise a trimis să cheme pe Datan și pe Abiram, fiii lui Eliab. Dar ei au zis: „Nu ne suim.
13. N-ajunge că ne-ai scos dintr-o țară, unde curge lapte și miere, ca să ne faci să murim în pustie, de vrei să mai și stăpânești peste noi?
14. Ce bine ne-ai mai dus într-o țară unde curge lapte și miere, și ce bine ne-ai mai dat în stăpânire ogoare și vii! Crezi că poți să iei ochii oamenilor? Nu ne suim!“
15. Moise s-a mâniat foarte tare, și a zis Domnului: „Nu căuta la darul lor. Nu le-am luat nici măcar un măgar, și n-am făcut rău niciunuia din ei.“
16. Moise a zis lui Core: „Tu și toată ceata ta, mîne să fiți înaintea Domnului, tu și ei, împreună cu Aaron.
17. Luați-vă fiecare cădelnița lui, puneți tămîie în ea, și aduceți fiecare înaintea Domnului cădelnița lui: două sute cincizeci de cădelnițe; tu și Aaron, să vă luați și voi fiecare cădelnița lui.“
18. Și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ea, au pus tămîie în foc, și au stătut la ușa cortului întîlnirii, împreună cu Moise și Aaron.
19. Și Core a chemat toată adunarea împotriva lui Moise și Aaron, la ușa cortului întîlnirii. Atunci slava Domnului s'a arătat întregei adunări.
20. Și Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:
21. „Despărțiți-vă din mijlocul acestei adunări, și-i voi topi într-o clipă.“
22. Ei au căzut cu fețele la pămînt, și au zis: „Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor oricărui trup! Un singur om a păcătuit, și să Te mînie împotriva întregei adunări?“
23. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
24. „Vorbește adunării, și spune-i: Dați-vă la o parte din preajma locuinței lui Core, Datan și Abiram!“
25. Moise s-a sculat, și s-a dus la Datan și Abiram; și bătrînii lui Israel au mers după el.
26. A vorbit adunării, și a zis: „Depărtați-vă de corturile acestor oameni răi, și nu vă atingeți de nimic din ce este al lor, ca să nu periți odată cu pedepsirea lor pentru toate păcatele lor.“
27. Ei s-au depărtat din preajma locuinței lui Core, Datan și Abiram. Datan și Abiram au ieșit afară, și au stătut la ușa corturilor lor, cu nevestele, copiii și pruncii lor.
28. Moise a zis: „Iată cum veți cunoaște că Domnul m-a trimis să fac toate aceste lucruri, și să nu lucrez din capul meu.
29. Dacă oamenii aceștia vor muri cum mor toți oamenii și dacă vor avea aceeaș soartă ca toți oamenii, nu m'a trimis Domnul;
30. dar dacă Domnul va face un lucru ne mai auzit, dacă pămîntul își va deschide gura ca să-i înghită cu tot ce au, așa încît se vor pogorî de vii în locuința morților, - atunci veți ști că oamenii aceștia au hulit pe Domnul.“
31. Pe cînd isprăvea el de spus toate aceste vorbe, pămîntul de subt ei s-a despiciat în două.
32. Pămîntul și-a deschis gura, și i-a înghițit, pe ei și casele lor, împreună cu toți oamenii lui Core și toate averile lor.
33. Și s'au pogorît astfel de vii în locuința morților, ei și tot ce aveau; pămîntul i-a acoperit de tot, și au perit din mijlocul adunării.
34. Tot Israelul, care era în jurul lor, cînd au țipat ei, a fugit; căci ziceau: „Să fugim ca să nu ne înghită pămîntul!“
35. Un foc a ieșit dela Domnul, și a mistuit pe cei două sute cincizeci de oameni cari aduceau tămîia.
36. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
37. „Spune lui Eleazar, fiul preotului Aaron, să scoată cădelnițele din foc și să lepede focul din ele, căci sînt sfințite.
38. Cu cădelnițele acestor oameni cari au păcătuit și au ispășit păcatul cu viața lor, să se facă niște plăci întinse, cu cari să se acopere altarul. Fiindcă au fost aduse înaintea Domnului și sînt sfințite, să

slujească de aducere aminte copiilor lui Israel.

39. Preotul Eleazar a luat cădelnițele de aramă, pe cari le aduseseră cei arși, și a făcut din ele niște plăci pentru acoperirea altarului.

40. Acesta este un semn de aducere aminte pentru copiii lui Israel, pentru ca niciun străin, care nu este din neamul lui Aaron, să nu se apropie să aducă tămâie înaintea Domnului, și să nu i se întâmple ca lui Core și cetei lui, după cum spusese Domnul prin Moise.

41. A doua zi, toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron, zicînd: „Voi ați omorît pe poporul Domnului!“

42. Pe cînd se strîngea adunarea împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron, și pe cînd își îndreptau privirile spre cortul întîlnirii, iată că l-a acoperit norul, și s'a arătat slava Domnului.

43. Atunci Moise și Aaron au venit înaintea cortului întîlnirii.

44. Și Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

45. „Dați-vă la o parte din mijlocul acestei adunări, și-i voi topi într-o clipă!“ Ei au căzut cu fețele la pămînt;

46. și Moise a zis lui Aaron: „Ia cădelnița, pune foc în ea de pe altar, pune tămâie în ea, du-te repede la adunare, și fă ispășire pentru ei; căci a izbucnit mînia Domnului, și a început urgia.“

47. Aaron a luat cădelnița, cum zisese Moise, și a alergat în mijlocul adunării; și iată că începuse urgia printre popor. El a tămîiat și a făcut ispășire pentru norod.

48. S'a așezat între cei morți și între cei vii, și urgia a încetat.

49. Patrusprezece mii șapte sute de inși au murit de urgia aceasta, afară de ceice muriseră din pricina lui Core.

50. Aaron s'a întors la Moise, la ușa cortului întîlnirii. Urgia încetase.

17

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „Vorbește copiilor lui Israel, și ia dela ei un toiag, după casele părinților lor, adică douăsprezece toiage din partea căpeteniilor lor, după casele părinților lor. Să scrii numele fiecăruia pe toiagul lui;

3. și să scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi; căci va fi cîte un toiag de fiecare căpetenie a caselor părinților lor.

4. Să le pui în cortul întîlnirii, înaintea mărturiei, unde Mă întîlnesc cu voi.

5. Bărbatul pe care-l voi alege, va fi acela al cărui toiag va înflori, și voi pune capăt dinaintea Mea cârtirilor pe cari le ridică împotriva voastră copiii lui Israel.“

6. Moise a vorbit copiilor lui Israel; și toate căpeteniile lor i-au dat cîte un toiag, fiecare căpetenie cîte un toiag, după casele părinților lor, adică douăsprezece toiage. Toiagul lui Aaron era în mijlocul toiagelor lor.

7. Moise a pus toiagele înaintea Domnului, în cortul mărturiei.

8. A doua zi, cînd a intrat Moise în cortul mărturiei, iatăcă toiagul lui Aaron, care era pentru casa lui Levi, înverzise, făcuse muguri, înflorise, și copsese migdale.

9. Moise a luat dinaintea Domnului toate toiagele, și le-a dus tuturor copiilor lui Israel, ca să le vadă și să-și ia fiecare toiagul lui.

10. Domnul a zis lui Moise: „Pune toiagul lui Aaron înapoi înaintea mărturiei, și să fie păstrat ca un semn pentru cei răzvrățiți, ca să pui astfel capăt înaintea Mea cârtirilor lor, și să nu moară.“

11. Moise a făcut așa; a făcut întocmai după porunca pe care i-o dăduse Domnul.

12. Copiii lui Israel au zis lui Moise: „Iată că murim, perim, perim cu toții!“

13. Oricine se apropie de cortul Domnului, moare. Va trebui oare să murim cu toții?“

1. Domnul a zis lui Aaron: „Tu și fiii tăi, și casa tatălui tău cu tine, să purtați pedeapsa fărădelegilor făcute în sfântul locaș; tu și fiii tăi împreună cu tine, să purtați pedeapsa fărădelegilor făcute în împlinirea slujbei voastre preoțești.
2. Apropie de asemenea de tine, pe frații tăi, seminția lui Levi, seminția tatălui tău, ca să fie legați de tine și să-ți slujească, atunci când tu, și fiii tăi împreună cu tine, veți fi înaintea cortului întâlnirii.
3. Ei să păzească ce le vei porunci tu și cele privitoare la tot cortul; dar să nu se apropie nici de uneltele sfântului locaș, nici de altar, ca să nu muriți, și ei și voi.
4. Ei să se alipească de tine, și să păzească tot ce privește cortul întâlnirii pentru toată slujba cortului. Niciun străin să nu se apropie de voi.
5. Să păziți cele privitoare la sfântul locaș și altar, ca să nu mai fie mînie împotriva copiilor lui Israel.
6. Iată că am luat pe frații voștri Leviții, din mijlocul copiilor lui Israel, ca unii cari sunt dați Domnului: ei vă sînt încredințați vouă în dar, ca să facă slujba cortului întâlnirii.
7. Tu, și fiii tăi, împreună cu tine, să păziți slujbele preoției voastre în tot ce privește altarul și tot ce este dincolo de perdeaua din lăuntru: aceasta este slujba pe care o veți face. Vă dau în dar slujba preoției. Străinul care se va apropia, va fi omorît.“
8. Domnul a zis lui Aaron: „Iată, din toate lucrurile pe cari Mi le închină copiii lui Israel, îți dau pe cele cari Îmi sînt aduse prin ridicare; ți le dau, ție și fiilor tăi, ca drept al ungerii, printr-o lege vecinică.
9. Iată ce va fi al tău dintre lucrurile prea sfinte cari nu sînt mistuite de foc: toate darurile din jertfele lor de mîncare, toate jertfele lor de ispășire, și toate jertfele pentru vină, pe cari Mi le vor aduce; lucrurile acestea prea sfinte să fie ale tale și ale fiilor tăi.
10. Să le mîncăți într-un loc prea sfînt; orice bărbat să mănînce din ele; să le priviți ca sfinte.
11. Iată ce va mai fi al tău: toate darurile pe cari le vor aduce copiii lui Israel prin ridicare și legănîndu-le într-o parte și în alta, ți le dau ție, fiilor tăi și fiicelor tale împreună cu tine, printr-o lege vecinică. Oricine va fi curat în casa ta să mănînce din ele.
12. Îți dau cele dintîi roade pe cari le vor aduce Domnului: tot ce va fi mai bun din untdelemn, tot ce va fi mai bun din must și grîu.
13. Cele dintîi roade ale pămîntului lor, pe cari le vor aduce Domnului, să fie ale tale. Oricine va fi curat în casa ta să mănînce din ele.
14. Tot ce va fi închinat Domnului prin făgăduință în Israel, să fie al tău.
15. Orice întîi născut din orice trup, pe care-l vor aduce Domnului, atît din oameni cît și din dobitoace, să fie al tău. Numai, să lași să se răscumpere întîiul născut al omului, și să lași să se răscumpere și întîiul născut al unui dobitoc necurat.
16. Să lași să se răscumpere întăii născuți ai oamenilor, dela vîrsta de o lună, după prețuirea ta, cu prețul de cinci sicli de argint, după siclul sfântului locaș, care este de douăzeci de ghere.
17. Dar să nu lași să se răscumpere întîiul născut al vacii, nici întîiul născut al oii, nici întîiul născut al caprei: acestea sînt lucruri sfinte. Sîngele lor să-l stropești pe altar, și să le arzi grăsimea: aceasta va fi o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.
18. Carnea lor să fie a ta, ca și pieptul care se leagănă într-o parte și în alta și ca și spata dreaptă.
19. Îți dau ție, fiilor tăi și fiicelor tale împreună cu tine, printr-o lege vecinică, toate darurile sfinte pe cari le vor aduce Domnului copiii lui Israel prin ridicare. Acesta este un legămînt de necălcat și pe vecie înaintea Domnului, pentru tine și pentru sămînța ta împreună cu tine.“
20. Domnul a zis lui Aaron: „Tu să n-ai nici o moștenire în țara lor, și să n-ai nici o parte de moșie în mijlocul lor. Eu sînt moștenirea și partea ta de moșie, în mijlocul copiilor lui Israel.
21. Fiilor lui Levi le dau ca moștenire orice zeciuală în Israel, pentru slujba pe care o fac ei, pentru slujba cortului întâlnirii.
22. Copiii lui Israel să nu se mai apropie de cortul întâlnirii, ca să nu se facă vinovați de vreun păcat și să moară.
23. Ci Leviții să facă slujba cortului întâlnirii, și să rămînă încărcăți cu fărădelegile lor. Ei să n-aibă

nici o moștenire în mijlocul copiilor lui Israel: aceasta să fie o lege vecinică printre urmașii voștri.

24. Leviților le dau de moștenire zeciuielile pe cari le vor aduce copiii lui Israel Domnului prin ridicare; de aceea zic cu privire la ei: „Să n-aibă nici o moștenire în mijlocul copiilor lui Israel.“

25. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

26. „Să vorbești Leviților, și să le spui: „Cînd veți primi de la copiii lui Israel zeciuiala pe care v-o dau din partea lor, ca moștenire a voastră, să luați întîi din ea un dar pentru Domnul, și anume: a zecea parte din zeciuială;

27. și darul vostru vi se va socoti ca grîul care se ia întîi din arie și ca mustul care se ia întîi din teasc.

28. Astfel să luați și voi întîi un dar pentru Domnul, din toate zeciuielile pe cari le veți primi de la copiii lui Israel, și să dați preotului Aaron darul pe care-l veți lua întîi din ele pentru Domnul.

29. Din toate darurile cari vi se vor da, să luați întîi toate darurile pentru Domnul; din tot ce va fi mai bun, să luați întîi partea închinată Domnului.

30. Să le spui: „După ce veți lua din ele partea cea mai bună, zeciuiala va fi socotită Leviților ca venitul de la arie și ca venitul de la teasc.

31. Să-l mîncăți într-un loc oarecare, voi și casa voastră; căci aceasta este plata voastră pentru slujba pe care o faceți în cortul întîlnirii.

32. Nu vă veți face vinovați pentru aceasta de niciun păcat, dacă veți lua din ele pentru Domnul ce este mai bun, nici nu veți pîngări darurile sfinte ale copiilor lui Israel, și nu veți muri.“

19

1. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:

2. „Iată ce poruncește legea pe care a dat-o Domnul, zicînd: „Vorbește copiilor lui Israel să-ți aducă o vacă roșie, fără pată, fără vreun cusur trupesc, și care să nu fi fost pusă la jug.

3. S-o dați preotului Eleazar; el s-o scoată din tabără, și să fie junghiată înaintea lui.

4. Preotul Eleazar să ia cu degetul din sîngele vacii, și să stropească de șapte ori înaintea cortului întîlnirii.

5. Vaca să fie arsă subt ochii lui; să-i ardă pielea, carnea și sîngele, împreună cu baliga.

6. Preotul să ia lemn de cedru, isop și cîrmîz, și să le arunce în mijlocul flăcărilor cari vor mistui vaca.

7. Preotul să-și spele hainele, și să-și scalde trupul în apă; apoi să intre iarăș în tabără, și să fie necurat pînă seara.

8. Celce va arde vaca, să-și spele hainele în apă, și să-și scalde trupul în apă; și să fie necurat pînă seara.

9. Un om curat să strîngă cenușa vacii, și s-o pună într-un loc curat afară din tabără; s-o păstreze pentru adunarea copiilor lui Israel, ca să facă apa de curățire. Aceasta este o apă de ispășire.

10. Celce va strînge cenușa vacii, să-și spele hainele, și să fie necurat pînă seara. Aceasta să fie o lege vecinică atît pentru copiii lui Israel cît și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor.

11. Cine se va atinge de vreun mort, de vreun trup omenesc mort, să fie necurat timp de șapte zile.

12. Să se curețe cu apa aceasta a treia zi și a șaptea zi, și va fi curat; dar, dacă nu se curățește a treia zi și a șaptea zi, nu va fi curat.

13. Cine se va atinge de un mort, de trupul unui om mort, și nu se va curăți, pîngărește cortul Domnului; acela să fie nimic din Israel. Fiindcă nu s-a stropit peste el apa de curățire, este necurat, și necurăția lui este încă peste el.

14. Iată legea cînd va muri un om într'un cort: oricine va intra în cort, și oricine se va afla în cort, va fi necurat șapte zile.

15. De asemenea, orice vas descoperit, care nu va avea un capac bine strîns pe el, va fi necurat.

16. Oricine se va atinge, pe cîmp, de un om ucis de sabie, sau de un mort, sau de oase omenești, sau de vreun mormînt, va fi necurat timp de șapte zile.

17. Pentru cel necurat, să se ia cenușă dela jertfa de ispășire care a fost arsă, și să toarne peste ea apă de izvor într-un vas.

18. Un om curat să ia isop, și să-l moaie în apă; să stropească apoi cu el cortul, toate uneltele, oamenii cari sînt acolo, pe cel ce s-a atins de oase omenești, sau de vreun om ucis, sau de vreun mort, sau de vreun mormînt.

19. Cel curat să stropească pe cel necurat, a treia zi și a șaptea zi, și să-l curățe în ziua a șaptea. Să-și spele hainele, și să se scalde în apă; și seara, va fi curat.

20. Un om care va fi necurat, și nu se va curăți, va fi nimicit din mijlocul adunării, căci a spurcat sfîntul locaș al Domnului; fiindcă n'a fost stropită peste el apa de curățire, este necurat.

21. Aceasta să fie o lege vecinică pentru ei. Cel ce va stropi pe altul cu apa de curățire, să-și spele hainele, și cel ce se va atinge de apa de curățire, să fie necurat pînă seara.

22. Orice lucru de care se va atinge cel necurat, va fi necurat; și cine se va atinge de el, să fie necurat pînă seara.“

20

1. Toată adunarea copiilor lui Israel a ajuns în pustia Țin în luna întîi. Și poporul s-a oprit la Cades. Acolo a murit și a fost îngropată Maria.

2. Adunarea n-avea apă. Și s'au răscolat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron.

3. Poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: „Ce bine ar fi fost să fi murit noi, cînd au murit frații noștri înaintea Domnului!

4. Pentru ce ați adus adunarea Domnului în pustia aceasta, ca să murim în ea, noi și vitele noastre?

5. Pentru ce ne-ați scos din Egipt, și ne-ați adus în acest loc rău, unde nu este nici loc de sămănat, nici smochin, nici viță, nici rodiu, nici apă de băut?“

6. Moise și Aaron au plecat dela adunare și s-au dus la ușa cortului întîlnirii. Au căzut cu fața la pămînt, și li s-a arătat slava Domnului.

7. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

8. „Ia toiagul, și cheamă adunarea, tu și fratele tău Aaron. Să vorbiți stîncii acesteia în fața lor, și ea va da apă. Să le scoți astfel apă din stîncă, și să adăpi adunarea și vitele lor.“

9. Moise a luat toiagul dinaintea Domnului, cum îi poruncise Domnul.

10. Moise și Aaron au chemat adunarea înaintea stîncii. Și Moise le-a zis: „Ascultați, răzvrătiților! Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stîncă aceasta?“

11. Apoi Moise a ridicat mîna, și a lovit stîncă de două ori cu toiagul. Și a ieșit apă din belșug, așa în cît a băut și adunarea, și au băut și vitele.

12. Atunci Domnul a zis lui Moise: „Pentru că n-ați crezut în Mine, ca să Mă sfințiți înaintea copiilor lui Israel, nu voi veți duce adunarea aceasta în țara pe care i-o dau.“

13. Acestea sînt apele Meriba (Ceartă), unde s-au certat copiii lui Israel cu Domnul care a fost sfințit între ei.

14. Dela Cades, Moise a trimis niște soli la împăratul Edomului, ca să-i spună: „Așa vorbește fratele tău Israel. Tu știi toate suferințele prin cari am trecut.

15. Părinții noștri s-au pogorît în Egipt, și am locuit acolo multă vreme. Dar Egiptenii ne-au chinuit, pe noi și pe părinții noștri.

16. Am strigat către Domnul, și El ne-a auzit glasul. A trimis un Înger, și ne-a scos din Egipt. Și iată că sîntem la Cades, cetate care se află la marginea ținutului tău.

17. Lasă-ne să trecem prin țara ta; nu vom trece nici prin ogoare, nici prin vii, și nici nu vom bea apă din fîntîni; vom merge pe drumul împărătesc, fără să ne abatem la dreapta sau la stînga, pînă vom trece de ținutul tău.“

18. Edom i-a răspuns: „Să nu cumva să treci pela mine, căci altfel îți voi ieși înainte cu sabia.“

19. Copiii lui Israel i-au zis: „Vom merge pe drumul cel mare; și, dacă vom bea din apa ta, eu și turmele mele, îți voi plăti prețul; nu-ți cer altceva decît să trec cu picioarele!“

20. El a răspuns: „Să nu cumva să treci!“ Și Edom i-a ieșit înainte cu multă gloată și cu mîna tare.

21. Astfel Edom n-a vrut să lase pe Israel să treacă prin ținutul lui. Și Israel s-a abătut de la el.

22. Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat dela Cades, și a ajuns la muntele Hor.

23. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron, lîngă muntele Hor, la hotarele țării lui Edom:

24. Aaron are să fie adăugat la poporul lui; căci nu va intra în țara pe care o dau copiilor lui Israel, pentru că v' ați împotrivit poruncii Mele, la apele Meriba.
25. Ia pe Aaron și pe fiul său Eleazar, și suie-i pe muntele Hor.
26. Desbracă pe Aaron de veșmintele lui, și îmbracă pe fiul său Eleazar cu ele. Acolo va fi adăugat Aaron la poporul lui și va muri.“
27. Moise a făcut ce-i poruncise Domnul. S-au suit pe muntele Hor, în fața întregii adunări.
28. Moise a desbrăcat pe Aaron de veșmintele lui, și a îmbrăcat cu ele pe fiul său Eleazar. Aaron a murit acolo, pe vârful muntelui. Moise și Eleazar s-au pogorât de pe munte.
29. Toată adunarea a văzut că Aaron murise, și toată casa lui Israel a plîns pe Aaron treizeci de zile.

21

1. Împăratul Aradului, un Cananit, care locuia la miazăzi, a auzit că Israel vine pe drumul Atarim. El s'a luptat împotriva lui Israel și a luat mai mulți prînși de război.
2. Atunci Israel a făcut Domnului o juruință, și a zis: „Dacă vei da pe poporul acesta în mîinile mele, îi voi nimici cu desăvîrșire cetățile.“
3. Domnul a auzit glasul lui Israel, și a dat pe Cananiți în mîinile lui. Israelii i-au nimicit cu desăvîrșire, pe ei și cetățile lor; și locul acela l-au numit Horma (Nimicire deplină).
4. Au plecat de la muntele Hor pe drumul care duce spre Marea Roșie, ca să ocolească țara Edomului. Poporul și-a pierdut răbdarea pe drum
5. și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: „Pentru ce ne-ați scos din Egipt, ca să murim în pustie? Căci nu este nici pîne, nici apă, și ni s'a scîrbit sufletul de această hrană proastă.“
6. Atunci Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpi înfocați, cari au mușcat poporul, așa încît au murit mulți oameni în Israel.
7. Poporul a venit la Moise, și a zis: „Am păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului, și împotriva ta. Roagă-te Domnului, ca să depărteze de la noi acești șerpi.“ Moise s-a rugat pentru popor.
8. Domnul a zis lui Moise: „Fă-ți un șarpe înfocat, și spînzură-l de o prăjină; oricine este mușcat, și va privi spre el, va trăi.“
9. Moise a făcut un șarpe de aramă, și l-a pus într-o prăjină; și oricine era mușcat de un șarpe, și privea spre șarpele de aramă, trăia.
10. Copiii lui Israel au plecat, și au tăbărît la Obot.
11. Au plecat din Obot, și au tăbărît la Iie-Abarim, în pustia din fața Moabului, spre răsăritul soarelui.
12. De acolo au plecat, și au tăbărît în valea Zered.
13. De acolo au plecat și au tăbărît dincolo de Arnon, care curge prin pustie, ieșind din ținutul Amoriților; căci Arnonul face hotarul Moabului, între Moab și Amoriți.
14. De aceea se zice în cartea Războaielor Domnului:
„Vaheb în Sufa,
Șivoaiele Arnonului,
15. Și scurgerile șivoaielor,
Cari se întind înspre Ar și se ating cu hotarul lui Moab.“
16. De acolo s-au dus la Beer (Fîntînă). La această fîntînă Domnul a zis lui Moise: „Strînge poporul, și le voi da apă.“
17. Atunci a cîntat Israel cîntarea aceasta:
„Țîșnește, fîntînă! Cîntați în cinstea ei!
18. Fîntîna, pe care au săpat-o căpeteniile,
Pe care au săpat-o mai marii poporului,
Cu toiagul de cîrmuire, cu toiagele lor!“
- Din pustia aceasta s-au dus la Matana;
19. din Matana, la Nahaliel; din Nahaliel, la Bamot;
20. din Bamot, la valea din cîmpia Moabului, în vârful muntelui Pisga, care caută spre pustie.
21. Israel a trimis soli la Sihon, împăratul Amoriților, ca să-i spună:

22. „Lasă-mă să trec prin țara ta; nu vom intra nici în ogoare, nici în vii, și nu vom bea apă din fântâni; vom ținea drumul împărătesc, pînă vom trece de ținutul tău.“
23. Sihon n-a îngăduit lui Israel să treacă prin ținutul lui. Sihon a strîns tot poporul, și a ieșit înaintea lui Israel, în pustie. A venit la Iahaț, și s-a luptat împotriva lui Israel.
24. Israel l-a bătut cu ascuțișul săbiei și i-a cucerit țara dela Arnon pînă la Iaboc, pînă la hotarul copiilor lui Amon; căci hotarul copiilor lui Amon era întărit.
25. Israel a luat toate cetățile acelea, și s'a așezat în toate cetățile Amoriților, în Hesbon și în toate satele de prin împrejurimi.
26. Căci Hesbonul era cetatea lui Sihon, împăratul Amoriților. El pornise cu război împotriva împăratului dinaintea al Moabului, și-i luase toată țara pînă la Arnon.
27. De aceea zic poezii: „Veniți la Hesbon!
Să se zidească din nou și să se întărească cetatea lui Sihon.
28. Căci a ieșit un foc din Hesbon,
O flacăra din cetatea lui Sihon,
Și a mistuit pe Ar-Moab,
Pe locuitorii înălțimilor Arnonului.
29. Vai de tine, Moab!
Ești pierdut, poporul lui Chemoș!
El a făcut pe fiii lui fugari,
Și pe fetele lui le-a dat roabe
Lui Sihon, împăratul Amoriților.
30. Noi am aruncat cu săgețile asupra lor:
Din Hesbon pînă la Dibon totul este nimicit;
Am pustiit pînă la Nofah,
Care se întinde pînă la Medeba.“
31. Israel s-a așezat astfel în țara Amoriților.
32. Moise a trimis să iscodească Iaezerul. Au luat satele cari țineau de el, și au isgonit pe Amoriții cari erau în ele.
33. Au schimbat apoi drumul, și s-au suit pe drumul care duce la Basan. Og, împăratul Basanului, le-a ieșit înainte, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva lor la Edrei.
34. Domnul a zis lui Moise: „Nu te teme de el; căci îl dau în mîinile tale, pe el și tot poporul lui, și toată țara lui; să-i faci cum ai făcut lui Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon.“
35. Și ei l-au bătut, pe el și pe fiii lui, și tot poporul lui, de n-au lăsat să scape unul măcar, și au pus mîna pe țara lui.

22

1. Copiii lui Israel au pornit, și au tăbărit în șesurile Moabului, dincolo de Iordan, în fața Ierihonului.
2. Balac, fiul lui Țipor, a văzut tot ce făcuse Israel Amoriților.
3. Și Moab a rămas foarte îngrozit în fața unui popor atît de mare la număr; l-a apucat groaza în fața copiilor lui Israel.
4. Moab a zis bătrînilor lui Madian: „Mulțimea aceasta are să înghită tot ce este în jurul nostru, cum paște boul verdeața de pe cîmp.“ Balac, fiul lui Țipor, era pe atunci împărat al Moabului.
5. El a trimis soli la Balaam, fiul lui Beor, la Petor pe Rîu (Eufrat), în țara fiilor poporului său, ca să-l cheme, și să-i spună: „Iată, un popor a ieșit din Egipt; acopere fața pămîntului, și s'a așezat în fața mea.
6. Vino, te rog, să-mi blastămi pe poporul acesta, căci este mai puternic decît mine; poate că așa, îl voi putea bate și-l voi izgoni din țară, căci știu că pe cine binecuvintezi tu este binecuvîntat, și pe cine blastămi tu este blăstămat.“
7. Bătrîniile lui Moab și bătrîniile lui Madian au plecat, avînd cu ei daruri pentru ghicitor. Au ajuns la Balaam, și i-au spus cuvintele lui Balac.

8. Balaam le-a zis: „Rămîneți aici peste noapte, și vă voi da răspuns, după cum îmi va spune Domnul.“ Și căpeteniile Moabului au rămas la Balaam.
9. Dumnezeu a venit la Balaam, și a zis: „Cine sînt oamenii aceștia pe cari-i ai la tine?“
10. Balaam a răspuns lui Dumnezeu: „Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului, i-a trimes să-mi spună:
11. „Iată, un popor a ieșit din Egipt, și acopere fața pămîntului; vino dar, și blastă-mă-l; poate că așa îl voi putea bate, și-l voi izgoni.“
12. Dumnezeu a zis lui Balaam: „Să nu te duci cu ei; și nici să nu blastămi poporul acela, căci este binecuvîntat.“
13. Balaam s-a sculat dimineața, și a zis căpeteniilor lui Balac: „Duceți-vă înapoi în țara voastră, căci Domnul nu vrea să mă lase să merg cu voi.“
14. Și mai marii Moabului s-au sculat, s-au întors la Balac, și i-au spus: „Balaam n-a vrut să vină cu noi.“
15. Balac a trimes din nou mai multe căpetenii mai cu vază decît cele dinainte.
16. Au ajuns la Balaam, și i-au zis: „Așa vorbește Balac, fiul lui Țipor: „Nu mai pune piedici, și vino la mine;
17. căci îți voi da multă cinste, și voi face tot ce-mi vei spune; numai vino, te rog, și blastă-mă-mi poporul acesta!“
18. Balaam, a răspuns și a zis slujitorilor lui Balac: „Să-mi dea Balac chiar și casa lui plină de argint și de aur, și tot n-aș putea să fac niciun lucru, fie mic fie mare, împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului meu.
19. Totuș vă rog, rămîneți aici la noapte, și voi vedea ce-mi va mai spune Domnul.“
20. Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nopții, și i-a zis: „Fiindcă oamenii aceștia au venit să te cheme, scoală-te, și du-te cu ei; dar să faci numai ce-ți voi spune.“
21. Balaam s-a sculat dimineața, a pus șaua pe măgărița, și a plecat cu căpeteniile lui Moab.
22. Dumnezeu S-a aprins de mînie, pentru că plecase. Și Îngerul Domnului S'a așezat în drum, ca să i se împotrivescă. Balaam era călare pe măgărița lui, și cei doi slujitori ai lui erau cu el.
23. Măgărița a văzut pe Îngerul Domnului stînd în drum, cu sabia scoasă din teacă în mînă, s'a abătut din drum, și a luat-o pe cîmp. Balaam și-a bătut măgărița ca s-o aducă la drum.
24. Îngerul Domnului S-a așezat într-o cărare dintre vii, și de fiecare parte a cărării era cîte un zid.
25. Măgărița a văzut pe Îngerul Domnului; s-a strîns spre zid, și a strîns piciorul lui Balaam de zid. Balaam a bătut-o din nou.
26. Îngerul Domnului a trecut mai departe, și S-a așezat într-un loc unde nu era chip să te întorci nici la dreapta nici la stînga.
27. Măgărița a văzut pe Îngerul Domnului, și s-a culcat subt Balaam. Balaam s-a aprins de mînie, și a bătut măgărița cu un băț.
28. Domnul a deschis gura măgăriței, și ea a zis lui Balaam: „Ce ți-am făcut, de m-ai bătut de trei ori?“
29. Balaam a răspuns măgăriței: „Pentru că ți-ai bătut joc de mine; dacă aș avea o sabie în mînă, te-aș ucide pe loc.“
30. Măgărița a zis lui Balaam: „Nu sînt eu oare măgărița ta, pe care ai călărit în tot timpul pînă în ziua de azi? Am eu oare obicei să-ți fac așa?“ Și el a răspuns: „Nu.“
31. Domnul a deschis ochii lui Balaam, și Balaam a văzut pe Îngerul Domnului stînd în drum, cu sabia scoasă în mînă. Și s-a plecat, și s-a aruncat cu fața la pămînt.
32. Îngerul Domnului i-a zis: „Pentru ce ți-ai bătut măgărița de trei ori? Iată, Eu am ieșit ca să-ți stau împotriva, căci drumul pe care mergi, este un drum care duce la perzare, înaintea Mea.
33. Măgărița M-a văzut, și s-a abătut de trei ori dinaintea Mea; dacă nu s-ar fi abătut dinaintea Mea, pe tine te-aș fi omorît, iar pe ea aș fi lăsat-o vie.“
34. Balaam a zis Îngerului Domnului: „Am păcătuit, căci nu știam că te-ai așezat înaintea mea în drum; și acum, dacă nu găsești că e bine ce fac eu, mă voi întoarce.“
35. Îngerul Domnului a zis lui Balaam: „Du-te cu oamenii aceștia; dar să spui numai cuvintele pe cari ți le voi spune Eu.“ Și Balaam a plecat înainte cu căpeteniile lui Balac.

36. Balac a auzit că vine Balaam, și i-a ieșit înaintea pînă la cetatea Moabului, care este la hotarul Arnonului, la hotarul cel mai depărtat.
37. Balac a zis lui Balaam: „N'am trimes eu oare la tine să te cheme? Pentru ce n-ai venit la mine? Cum, nu pot eu oare să-ți dau cinste?”
38. Balaam a răspuns lui Balac: „Iată că am venit la tine; acum, îmi va fi oare îngăduit să spun ceva? Voi spune cuvintele pe cari mi le va pune Dumnezeu în gură.”
39. Balaam a mers cu Balac, și au ajuns la Chiriat-Huțot.
40. Balac a jertfit boi și oi, și a trimes din ei lui Balaam și căpeteniilor cari erau cu el.
41. Dimineața, Balac a luat pe Balaam, și l-a suit pe Bamot-Baal, de unde Balaam putea să vadă o parte din popor.

23

1. Balaam a zis lui Balac: „Zidește-mi aici șapte altare, și pregătește-mi aici șapte viței și șapte berbeci.”
2. Balac a făcut cum spusese Balaam; și Balac și Balaam au adus cîte un vițel și cîte un berbec pe fiecare altar.
3. Balaam a zis lui Balac: „Stai lîngă arderea ta de tot, și eu mă voi depărta de ea; poate că Domnul îmi va ieși înaintea; și ce-mi va descoperi, îți voi spune.” Și s-a dus pe un loc înalt.
4. Dumnezeu a venit înaintea lui Balaam; și Balaam l-a zis: „Am ridicat șapte altare, și pe fiecare altar am adus cîte un vițel și cîte un berbec.”
5. Domnul a pus cuvinte în gura lui Balaam, și a zis: „Întoarce-te la Balac, și așa să-i vorbești.”
6. Balaam s-a întors la Balac; și iată că Balac stătea lîngă arderea lui de tot, el și toate căpeteniile Moabului.
7. Balaam și-a rostit proorocia, și a zis:
„Balac m'a adus din Aram (Mesopotamia).
Împăratul Moabului m'a chemat din munții Răsăritului, zicînd:
„Vino, și blastămă-mi pe Iacov!
Vino, și defaimă-mi pe Israel!”
8. Cum să blastăm eu pe cel ce nu-l blastămă Dumnezeu?
Cum să defaim eu pe cel ce nu-l defaimă Domnul?
9. Îl văd din vîrful stîncilor,
Îl privesc de pe înălțimea dealurilor:
Este un popor care locuiește deoparte,
Și nu face parte dintre neamuri.
10. Cine poate să numere pulberea lui Iacov, Și să spună numărul unui sfert din Israel?
O, de aș muri de moartea celor neprihăniți,
Și sfîrșitul meu să fie ca al lor!”
11. Balac a zis lui Balaam: „Ce mi-ai făcut? Te-am luat să blestemi pe vrăjmașul meu, și iată că tu-l binecuvintezi!”
12. El a răspuns, și a zis: „Nu trebuie oare să spun ce-mi pune Domnul în gură?”
13. Balac i-a zis: „Vino, te rog, cu mine în alt loc, de unde îl poți vedea; căci aici nu vezi decît o parte din el, nu-l vezi întreg. Și de acolo să mi-l blastăm.”
14. L-a dus în cîmpul Țofim, spre vîrful muntelui Pisga; a zidit șapte altare, și a adus cîte un vițel și un berbec pe fiecare altar.
15. Balaam a zis lui Balac: „Stai aici, lîngă arderea ta de tot, și eu mă voi duce înaintea lui Dumnezeu.”
16. Domnul a venit înaintea lui Balaam; i-a pus cuvinte în gură, și a zis: „Întoarce-te la Balac, și așa să-i vorbești.”
17. Balaam s-a întors la el; și iată că Balac stătea lîngă arderea lui de tot, cu căpeteniile Moabului.
Balac i-a zis: „Ce ți-a spus Domnul?”
18. Balaam și-a rostit proorocia, și a zis:

- „Scoală-te, Balac, și ascultă!
 Ia aminte la mine, fiul lui Țipor!
 19. Dumnezeu nu este un om ca să mintă,
 Nici un fiu al omului, ca să-I pară rău.
 Ce a spus, oare nu va face?
 Ce a făgăduit oare, nu va împlini?
 20. Iată că am primit poruncă să binecuvintez.
 Da, El a binecuvîntat, și eu nu pot întoarce.
 21. El nu vede nici o fărădelege în Iacov,
 Nu vede nici o răutate în Israel.
 Domnul, Dumnezeul lui, este cu el,
 El este Împăratul lui, veselia lui.
 22. Dumnezeu i-a scos din Egipt,
 Tăria Lui este pentru el ca a bivolului.
 23. Descîntecul nu poate face nimic împotriva lui Iacov,
 Nici vrăjitoria împotriva lui Israel;
 Acum se poate spune despre Iacov și Israel:
 Ce lucruri mari a făcut Dumnezeu!
 24. Da, poporul acesta se scoală ca o leoaică, Și se ridică întocmai ca un leu;
 Nu se culcă pînă ce n'a mîncat prada,
 Și n'a băut sîngele celor uciși.“
 25. Balac a zis lui Balaam: „Nu-l blestema, dar măcar nici nu-l binecuvînta!“
 26. Balaam a răspuns, și a zis lui Balac: „Nu ți-am spus că voi face tot ce va spune Domnul?“
 27. Balac a zis lui Balaam: „Vino, te rog, te voi duce într-un alt loc; poate că Dumnezeu va găsi cu
 cale să-mi blestemi de acolo pe poporul acesta!“
 28. Balac a dus pe Balaam pe vîrful muntelui Peor, care este cu fața spre pustie.
 29. Balaam a zis lui Balac: „Zidește-mi aici șapte altare, și pregătește-mi aici șapte viței și șapte
 berbeci!“
 30. Balac a făcut cum zisese Balaam, și a adus cîte un vițel și cîte un berbec pe fiecare altar.

24

1. Balaam a văzut că Domnul găsește cu cale să binecuvinteze pe Israel, și n-a mai alergat ca în
 celelalte rînduri la descîntece; ci și-a întors fața spre pustie.
2. Balaam a ridicat ochii, și a văzut pe Israel tăbărît în corturi, după semințiile lui. Atunci Duhul lui
 Dumnezeu a venit peste el.
3. Balaam și-a rostit proorocia, și a zis:
 „Iată ce zice Balaam, fiul lui Beor,
 Omul cu ochii deschiși,
4. Celce aude cuvintele lui Dumnezeu,
 Celce vede vedenia Celui Atotputernic,
 Celce cade cu fața la pămînt, și ai cărui ochi sînt deschiși:
5. „Ce frumoase sînt corturile tale, Iacove!
 Locuințele tale, Israele!
6. Ele se întind ca niște văi,
 Ca niște grădini lîngă un rîu,
 Ca niște copaci de aloe pe cari i-a sădit Domnul,
 Ca niște cedri pe lîngă ape.
7. Apa curge din gălețile lui,
 Și sămînța lui este udată de ape mari.
 Împăratul lui se înalță mai pe sus de Agag, Și împărăția lui ajunge puternică.
8. Dumnezeu l-a scos din Egipt,

Tăria lui este ca a bivolului pentru el.

El nimicește neamurile cari se ridică împotriva lui,

Le sfarmă oasele, și le prăpădește cu săgețile lui.

9. Îndoaie genunchii, se culcă întocmai ca un leu,

Ca o leoaică:

Cine-l va scula?

Binecuvîntat să fie oricine te va binecuvînta,

Și blestemat să fie oricine te va blestema!“

10. Balac s-a aprins de mînie împotriva lui Balaam; a bătut din mîni, și a zis lui Balaam: „Eu te-am chemat să-mi blestemi vrăjmașii, și iată că de trei ori tu i-ai binecuvîntat!

11. Fugi acum, și du-te acasă! Spusesem că-ți voi da cinste, dar Domnul te-a împedecat s-o primești.“

12. Balaam a răspuns lui Balac: „Eh! n-am spus eu oare solilor pe cari mi i-ai trimes,

13. că dacă mi-ar da Balac chiar și casa lui plină cu argint și cu aur, tot n-aș putea să fac dela mine însumi nici bine nici rău împotriva poruncii Domnului, ci voi spune întocmai ce va zice Domnul?

14. Și acum iată că mă duc la poporul meu. Vino, și-ți voi vesti ce va face poporul acesta poporului tău în vremile cari vor urma.“

15. Balaam și-a rostit proorocia, și a zis:

„Așa zice Balaam, fiul lui Beor,

Așa zice omul care are ochii deschiși,

16. Așa zice cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu,

Cel ce cunoaște planurile Celui Prea Înalt,

Cel ce vede vedenia Celui Atotputernic,

Cel ce cade cu fața la pămînt și ai cărui ochi sînt deschiși:

17. Îl văd, dar nu acum,

Îl privesc, dar nu de aproape.

O stea răsare din Iacov,

Un toiag de cîrmuire se ridică din Israel.

El străpunge laturile Moabului,

Și prăpădește pe toți copiii lui Set.

18. Se face stăpîn pe Edom,

Se face stăpîn pe Seir, vrăjmașii lui.

Israel face fapte mari.

19. Cel ce se naște din Iacov domnește ca stăpînitor,

Și pierde pe cei ce scapă din cetăți.“

20. Balaam a văzut pe Amalec, și a rostit următoarea proorocie:

„Amalec este cel dintîi dintre neamuri,

Dar într-o zi va fi nimicit.“

21. Balaam a văzut pe Cheniți, și a rostit următoarea proorocie:

„Locuința ta este tare de tot,

Și cuibul tău este pus pe stîncă.

22. Dar Cain va fi pustiit,

Pînă ce te va lua prins Asur.“

23. Balaam a rostit următoarea proorocie:

„Vai! cine va mai putea trăi cînd va face Dumnezeu acest lucru?

24. Dar niște corăbii vor veni din Chitim,

Vor smeri pe Asur, vor smeri pe Eber,

Și la urmă vor fi nimicite și ele.“

25. Balaam s'a sculat, a plecat, și s-a întors acasă. Balac a plecat și el acasă.

1. Israel locuia în Sitim; și poporul a început să se dea la curvie cu fetele lui Moab.
2. Ele au pofțit poporul la jertfele dumnezeilor lor; și poporul a mâncat, și s'a închinat pînă la pămînt înaintea dumnezeilor lor.
3. Israel s'a alipit de Baal-Peor, și Domnul S-a aprins de mînie împotriva lui Israel.
4. Domnul a zis lui Moise: „Strînge pe toate căpeteniile poporului, și spînzură pe cei vinovați înaintea Domnului în fața soarelui, pentru ca să se întoarcă dela Israel mînia aprinsă a Domnului.“
5. Moise a zis judecătorilor lui Israel: „Fiecare din voi să ucidă pe aceia dintre ai lui cari s'au lipit de Baal-Peor.“
6. Și iată că un bărbat dintre copiii lui Israel a venit și a adus la frații lui pe o Madianită, sub ochii lui Moise și sub ochii întregii adunări a copiilor lui Israel, pe cînd plîngeau la ușa cortului întîlnirii.
7. La vederea acestui lucru, Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, s'a sculat din mijlocul adunării, și a luat o sulită în mînă.
8. S'a luat după omul acela din Israel pînă în cortul lui, i-a străpuns prin pîntece pe amîndoi: atît pe bărbatul acela din Israel, cît și pe femeea aceea. Și a încetat astfel urgia care izbucnise printre copiii lui Israel.
9. Douăzeci și patru de mii au murit loviți de urgia aceea.
10. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
11. „Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a abătut mînia Mea dela copiii lui Israel, prin rîvna pe care a avut-o pentru Mine în mijlocul lor; și n'am nimic, în mînia Mea, pe copiii lui Israel.
12. De aceea să spui că închei cu el un legămînt de pace.
13. Acesta va fi pentru el și pentru sămînța lui după el legămîntul unei preoții vecinice, pentru că a fost plin de rîvnă pentru Dumnezeuul lui și a făcut ispășire pentru copiii lui Israel.“
14. Bărbatul acela din Israel, care a fost ucis împreună cu Madianita, se numea Zimri, fiul lui Salu; el era căpetenia unei case părintești a Simeoniților.
15. Femeia care a fost ucisă, se numea Cozbi, fata lui Țur, căpetenia semînțiilor ieșite dintr'o casă părintească din Madian.
16. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
17. „Priviți pe Madianiți ca vrăjmași, și ucideți-i;
18. căci și ei vi s'au arătat vrăjmași, amăgindu-vă prin viclesugurile lor, în fapta lui Peor, și în fapta Cozbiei, fata unei căpetenii a lui Madian, sora lor, ucisă în ziua urgiei care a avut loc cu prilejul faptei lui Peor.“

1. În urma acestei urgii, Domnul a zis lui Moise și lui Eleazar, fiul preotului Aaron:
2. „Faceți numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel, dela vîsta de douăzeci de ani în sus, după casele părinților lor, a tuturor celor din Israel cari sînt în stare să poarte armele.“
3. Moise și preotul Eleazar le-au vorbit în cîmpia Moabului, lîngă Iordan, în fața Ierihonului. Și au zis:
4. „Să se facă numărătoarea, dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, cum poruncise lui Moise și copiilor lui Israel Domnul, cînd au ieșit din țara Egiptului.“
5. Ruben, întîiul născut al lui Israel.
Fiii lui Ruben au fost: Enoh, din care se coboară familia Enohiților; Palu, din care se coboară familia Paluiților;
6. Hețron, din care se coboară familia Hețroniților; Carmi, din care se pogoară familia Carmiților.
7. Acestea sînt familiile Rubeniților: cei ieșiți la numărătoare au fost patruzeci și trei de mii șapte sute treizeci. -
8. Fiii lui Palu au fost: Eliab.
9. Fiii lui Eliab au fost: Nemuel, Datan și Abiram. Datan acesta și Abiram acesta au fost din ceice

erau chemați la adunare, și cari s-au răscolat împotriva lui Moise și Aaron, în adunarea lui Core, când cu răscoala lor împotriva Domnului.

10. Pământul și-a deschis gura, și i-a înghițit împreună cu Core, când au murit ceice se adunaseră, și când a mistuit focul pe cei două sute cincizeci de oameni: ei au slujit poporului ca pildă.

11. Fiii lui Core, n-au murit.

12. Fiii lui Simeon, după familiile lor: din Nemuel se pogoară familia Nemueliților; din Iamin, familia Iaminiților; din Iachin, familia Iachiniților;

13. din Zerah, familia Zerahiților; din Saul, familia Sauliților.

14. Acestea sînt familiile Simeoniților: douăzeci și două de mii două sute.

15. Fiii lui Gad, după familiile lor: din Țefon se pogoară familia Țefoniților; din Haghi, familia Haghiților; din Șuni, familia Șuniților;

16. din Ozni, familia Ozniților; din Eri, familia Eriților;

17. din Arod, familia Arodiților; din Areli, familia Areliților.

18. Acestea sînt familiile fiilor lui Gad, după cei ieșiți la numărătoare: patruzeci de mii cincizeci sute.

19. Fiii lui Iuda: Er și Onan; dar Er și Onan au murit în țara Canaanului.

20. Iată fiii lui Iuda, după familiile lor: din Șela se pogoară familia Șelaniților; din Pereț, familia Perețiților; din Zerah, familia Zerahiților.

21. Fiii lui Pereț au fost: Hețron, din care se pogoară familia Hețroniților; Hamul, din care se pogoară familia Hamuliților.

22. Acestea sînt familiile lui Iuda, după numărătoarea lor: șaptezeci și șase de mii cincizeci sute.

23. Fiii lui Isahar, după familiile lor: din Tola se pogoară familia Tolaiților; din Puva, familia Puviiților;

24. din Iașub, familia Iașubiților; din Șimron, familia Șimroniților.

25. Acestea sînt familiile lui Isahar, după numărătoarea lor: șasezeci și patru de mii trei sute.

26. Fiii lui Zabulon, după familiile lor: din Sered se pogoară familia Serediților; din Elon, familia Eloniților; din Iahleel, familia Iahleeliților.

27. Acestea sînt familiile Zabuloniților, după numărătoarea lor: șasezeci de mii cincizeci sute.

28. Fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.

29. Fiii lui Manase: din Machir se pogoară familia Machiriților. - Machir a născut pe Galaad. Din Galaad se pogoară familia Galaadiților.

30. Iată fiii lui Galaad: Iezer, din care se pogoară familia Iezeriților; Helec, familia Helechiților;

31. Asriel, familia Asrieliților; Sihem, familia Sihemiților;

32. Șemida, familia Șemidaiților; Hefer, familia Heferiților.

33. Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, dar a avut fete. Iată numele fetelor lui Țelofhad: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.

34. Acestea sînt familiile lui Manase, după numărătoarea lor: cincizeci și două de mii șapte sute.

35. Iată fiii lui Efraim, după familiile lor: din Șutelah se pogoară familia Șutelahiților; din Becher, familia Becheriților; din Tahan, familia Tahaniților.

36. Iată fiii lui Șutelah: din Eran se pogoară familia Eraniților.

37. Acestea sînt familiile fiilor lui Efraim, după numărătoarea lor: treizeci și două de mii cincizeci sute. Aceștia sînt fiii lui Iosif, după familiile lor.

38. Fiii lui Benjamin, după familiile lor: din Bela se pogoară familia Belaiților; din Așbel, familia Așbeliților; din Ahiram, familia Ahiramiților;

39. din Șufam, familia Șufamiților; din Hufam, familia Hufamiților. -

40. Fiii lui Bela au fost: Ard și Naaman. Din Ard se pogoară familia Ardiților; din Naaman, familia Naamaniților.

41. Aceștia sînt fiii lui Benjamin, după familiile lor și după numărătoarea lor: patruzeci și cinci de mii șase sute.

42. Iată fiii lui Dan, după familiile lor: din Șuham se pogoară familia Șuhamiților. Acestea sînt familiile lui Dan, după familiile lor.

43. Toate familiile Șuhamiților, după numărătoarea lor: șasezeci și patru de mii patru sute.

44. Fiii lui Așer, după familiile lor: din Imna se pogoară familia Imniților; din Ișvi, familia Ișviților;

din Beria, familia Beriților. -

45. Din fiii lui Beria se pogoară: din Heber, familia Heberților; din Malchiel, familia Malchielților.

46. Numele fetei lui Așer era Serah.

47. Acestea sînt familiile fiilor lui Așer, după număratoarea lor: cinci zeci și trei de mii patru sute.

48. Fiii lui Neftali, după familiile lor: din Iașeel se pogoară familia Iașeelților; din Guni, familia Guniților;

49. din Ieșer, familia Ieșerților; din Șilem, familia Șilemiților.

50. Acestea sînt familiile lui Neftali, după familiile lor și după număratoarea lor: patruzeci și cinci de mii patru sute.

51. Aceștia sînt cei ieșiți la număratoare dintre copiii lui Israel: șase sute una de mii șapte sute treizeci.

52. Domnul a vorbit lui Moise, și i-a zis:

53. „Țara să se împartă între ei, ca să fie moștenirea lor, după numărul numelor.

54. Celor ce sînt în număr mai mare să le dai o parte mai mare, și celor ce sînt în număr mai mic să le dai o parte mai mică; să se dea fiecăruia partea lui după cei ieșiți la număratoare.

55. Dar împărțirea țării să se facă prin sorți; s-o ia în stăpînire după numele semințiilor părinților lor.

56. Țara să fie împărțită prin sorți între cei ce sînt în mare număr și între cei ce sînt în mic număr.

57. Iată Leviții a căror număratoare s'a făcut după familiile lor: din Gherșon se pogoară familia Gherșoniților; din Chehat, familia Chehatiților; din Merari, familia Merariților. -

58. Iată familiile lui Levi: familia Libniților, familia Hebroniților, familia Mahliților, familia Mușților, familia Coriților. Chehat a născut pe Amram.

59. Numele nevestei lui Amram era Iochebed, fata lui Levi, care i s-a născut lui Levi, în Egipt; ea a născut lui Amram: pe Aaron, pe Moise, și pe Maria, sora lor.

60. Lui Aaron i s-au născut: Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar.

61. Nadab și Abihu au murit, cînd au adus înaintea Domnului foc străin.

62. Cei ieșiți la număratoare, toți bărbații dela vîrsta de o lună în sus, au fost de douăzeci și trei de mii. Ei n'au fost cuprinși în număratoarea copiilor lui Israel, pentru că nu li s'a dat moștenire în mijlocul copiilor lui Israel.

63. Aceștia sînt aceia dintre copiii lui Israel a căror număratoare au făcut-o Moise și preotul Eleazar în cîmpia Moabului, lîngă Iordan, în fața Ierihonului.

64. Între ei, nu era niciunul din copiii lui Israel a căror număratoare o făcuse Moise și preotul Aaron în pustia Sinai.

65. Căci Domnul zisese: „Vor muri în pustie, și nu va rămînea niciunul din ei, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.“

27

1. Fetele lui Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase, fiul lui Iosif, și ale căror nume erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța,

2. s-au apropiat și s-au înfățișat înaintea lui Moise, înaintea preotului Eleazar, înaintea mai marilor și înaintea întregii adunări, la ușa cortului întîlnirii. Ele au zis:

3. „Tatăl nostru a murit în pustie; el nu era în mijlocul cetei celor ce s-au răsvrătit împotriva Domnului, în mijlocul cetei lui Core, ci a murit pentru păcatul lui, și n-a avut fii.

4. Pentru ce să se stingă numele tatălui nostru din mijlocul familiei lui, pentru că n-a avut fii? Dă-ne și nouă deci o moștenire între frații tatălui nostru.“

5. Moise a adus pricina lor înaintea Domnului.

6. Și Domnul a zis lui Moise:

7. „Fetele lui Țelofhad au dreptate. Să le dai de moștenire o moșie între frații tatălui lor, și să treci asupra lor moștenirea tatălui lor.

8. Iar copiilor lui Israel, să le vorbești și să le spui: „Cînd un om va muri fără să le lase fii, să treceți moștenirea lui asupra fetei lui.

9. Dacă n-are nici o fată, moștenirea lui s-o dați fraților lui.

10. Dacă n-are nici frați, moștenirea lui s-o dați fraților tatălui său.
11. Și dacă nici tatăl lui n-are frați, moștenirea lui s-o dați rudei celei mai apropiate din familia lui, și ea s-o stăpânească. Aceasta să fie o lege și un drept pentru copiii lui Israel, cum a poruncit lui Moise Domnul.“
12. Domnul a zis lui Moise: „Suie-te pe muntele acesta Abarim, și privește țara pe care am dat-o copiilor lui Israel.
13. S-o privești, dar și tu vei fi adăugat la poporul tău, cum a fost adăogat fratele tău Aaron;
14. pentrucă v-ați împotrivit poruncii Mele, în pustia Țin, când cu cearta adunării, și nu M-ați sfințit înaintea lor cu prilejul apelor.“ (Acestea sînt apele de ceartă, la Cades, în pustia Țin.)
15. Moise a vorbit Domnului, și a zis:
16. „Domnul, Dumnezeul duhurilor oricărui trup, să rînduiască peste adunare un om
17. care să iasă înaintea lor, și să intre înaintea lor, care să-i scoată afară și să-i vîre înăuntru, pentru ca adunarea Domnului să nu fie ca niște oi cari n’au păstor.“
18. Domnul a zis lui Moise: „Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, bărbat în care este Duhul Meu, și să-ți pui mîna peste el.
19. Să-l așezi înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări, și să-i dai porunci subt ochii lor.
20. Să-l faci părtaș la dregătoria ta, pentruca toată adunarea copiilor lui Israel să-l asculte.
21. Să se înfățișeze înaintea preotului Eleazar, care să întrebe pentru el judecata lui Urim înaintea Domnului; și Iosua, toți copiii lui Israel, împreună cu el, și toată adunarea, să iasă după porunca lui Eleazar și să intre după porunca lui.
22. Moise a făcut cum îi poruncise Domnul. A luat pe Iosua, și l-a pus înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări.
23. Și-a pus mîinile peste el, și i-a dat porunci, cum spusese Domnul prin Moise.

28

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Poruncește copiilor lui Israel, și spune-le: „Să aveți grijă să-Mi aduceți la vremea hotărîită, darul Meu de mîncare, hrana jertfelor Mele mistuite de foc, cari Îmi sînt de un plăcut miros.”
3. Să le spui: „Iată jertfa mistuită de foc pe care o veți aduce Domnului: în fiecare zi, cîte doi miei de un an fără cusur, ca ardere de tot necurmată.
4. Să aduci un miel dimineața, și celalt miel;
5. iar, ca dar de mîncare, să aduci a zecea parte dintr-o efă de floarea făinii, frămîntată într-un sfert de hin de untdelemn de măslina sfărîmate.
6. Aceasta este arderea de tot necurmată, care a fost adusă la muntele Sinai; o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.
7. Jertfa de băutură să fie de un sfert de hin pentru fiecare miel; jertfa de băutură de vin s-o faci Domnului în locul sfînt.
8. Al doilea miel să-l aduci, ca un dar de mîncare și o jertfă de băutură ca cele de dimineață; aceasta este o jertfă mistuită prin foc, de un miros plăcut Domnului.
9. În ziua Sabatului, să aduceți doi miei de un an fără cusur, și ca dar de mîncare, două zecimi de efă din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, împreună cu jertfa de băutură.
10. Aceasta este arderea de tot pentru fiecare zi de Sabat, afară de arderea de tot necurmată și jertfa ei de băutură.
11. La începutul lunilor voastre, să aduceți ca ardere de tot Domnului: doi viței, un berbece, și șapte miei de un an fără cusur;
12. și, ca dar de mîncare pentru fiecare vițel, trei zecimi de efă din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn; ca dar de mîncare pentru berbece, să aduceți două zecimi de efă din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn;
13. ca dar de mîncare pentru fiecare miel, să aduceți o zecime de efă din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.
14. Jertfele de băutură să fie de o jumătate de hin de vin pentru un vițel, a treia parte dintr-un hin

pentru un berbece, și un sfert de hin pentru un miel. Aceasta este arderea de tot pentru începutul lunii, în fiecare lună, în toate lunile anului.

15. Să se aducă Domnului un țap, ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată și jertfa ei de băătură.

16. În luna întâi, în ziua a patrusprezecea a lunii, vor fi Paștele Domnului.

17. Ziua a cincisprezecea a acestei luni să fie o zi de sărbătoare. Timp de șapte zile să se mănânce azimi.

18. În ziua dintîi, să fie o adunare sfîntă: să nu faceți nici o lucrare de slugă în ea.

19. Să aduceți ca ardere de tot Domnului o jertfă mistuită de foc: doi viței, un berbece, și șapte miei de un an fără cusur.

20. Să mai adăugați și darul lor de mîncare din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, trei zecimi de efă pentru un vițel, două zecimi pentru un berbece,

21. și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

22. Să aduceți un țap ca jertfă de ispășire, ca să facă ispășire pentru voi.

23. Să aduceți aceste jertfe, afară de arderea de tot de dimineață, care este o ardere de tot necurmată.

24. să le aduceți în fiecare zi, timp de șapte zile, ca hrana unei jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut Domnului. Să fie aduse afară de arderea de tot necurmată și jertfa ei de băătură.

25. În ziua a șaptea să aveți o adunare sfîntă: să nu faceți nici o lucrare de slugă în ea.

26. În ziua celor dintîi roade, cînd veți aduce Domnului un dar de mîncare, la sărbătoarea încheierii săptămînilor (Cincizecimea), să aveți o adunare sfîntă; să nu faceți nici o lucrare de slugă în ea.

27. Să aduceți ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului: doi viței, un berbece, și șapte miei de un an.

28. Să mai adăugați darul lor de mîncare din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, cîte trei zecimi de fiecare vițel, două zecimi pentru berbece,

29. și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

30. Să aduceți și un țap, ca să facă ispășire pentru voi.

31. Să aduceți aceste jertfe, afară de arderea de tot necurmată și darul ei de mîncare. Miei să fie fără cusur, și să adăugați și jertfele lor de băătură.

29

1. În luna a șaptea, în cea dintîi zi a lunii, să aveți o adunare sfîntă: atunci să nu faceți nicio lucrare de slugă. Ziua aceasta să fie vestită între voi cu sunet de trîmbiță.

2. Să aduceți ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului, un vițel, un berbece, și șapte miei de un an fără cusur.

3. Să mai adăugați și darul lor de mîncare din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, trei zecimi pentru vițel, două zecimi pentru berbece,

4. și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

5. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, ca să facă ispășire pentru voi.

6. Să aduceți aceste jertfe, afară de arderea de tot și darul ei de mîncare, și jertfele de băătură, cari se adaugă la ele, după rînduierile așezate. Acestea sînt niște jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut Domnului.

7. În ziua a zecea a acestei luni a șaptea, să aveți o adunare sfîntă, și să vă smeriți sufletele; atunci să nu faceți nicio lucrare.

8. Să aduceți ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului: un vițel, un berbece, și șapte miei de un an fără cusur.

9. Să mai adăugați și darul lor de mîncare din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, trei zecimi pentru vițel, două zecimi pentru berbece,

10. și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

11. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de jertfa de ispășire, afară de arderea de tot necurmată cu darul ei de mîncare, și jertfele de băătură obicinuite.

12. În ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, să aveți o adunare sfîntă; atunci să nu faceți nicio

lucrare de slugă. Să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile.

13. Să aduceți ca ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului: treisprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur.

14. Să mai adăugați și darul lor de mâncare din floarea făinii, frământată cu untdelemn, trei zecimi pentru fiecare din cei treisprezece viței, două zecimi pentru fiecare din cei doi berbeci,

15. și o zecime pentru fiecare din cei patrusprezece miei.

16. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa sa de băutură.

17. A doua zi, să aduceți doisprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,

18. împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile așezate.

19. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfele de băutură.

20. A treia zi, să aduceți unsprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,

21. împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile așezate.

22. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa de băutură.

23. A patra zi, să aduceți zece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,

24. împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile așezate.

25. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa de băutură.

26. În ziua a cincea, să aduceți nouă viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,

27. împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile așezate.

28. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa de băutură.

29. În ziua a șasea, să aduceți opt viței, doi berbeci și patrusprezece miei de un an fără cusur,

30. împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile așezate.

31. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfele de băutură.

32. În ziua a șaptea, să aduceți șapte viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,

33. împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile așezate.

34. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfă de băutură.

35. În ziua a opta, să aveți o adunare de sărbătoare: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă.

36. Să aduceți ca ardere de tot o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului: un vițel, un berbec, și șapte miei de un an fără cusur,

37. împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pentru vițel, berbec și miei, după numărul lor, după rînduielile așezate.

38. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa de băutură.

39. Acestea sînt jertfele pe cari să le aduceți Domnului la sărbătorile voastre, afară de arderile voastre de tot, de darurile voastre de mâncare și de jertfele voastre de băutură, și de jertfele voastre de mulțămire, ca împlinire a unei juruințe sau ca daruri de bună voie.“

40. Moise a spus copiilor lui Israel tot ce-i poruncise Domnul.

1. Moise a vorbit căpeteniilor semințiilor copiilor lui Israel, și a zis: „Iată ce poruncește Domnul.
2. Când un om va face o juruință Domnului, sau un jurământ prin care se va lega printr-o făgăduială, să nu-și calce cuvântul, ci să facă potrivit cu tot ce i-a ieșit din gură.
3. Când o femeie va face o juruință Domnului și se va lega printr-o făgăduială, în tinereța ei și în casa tatălui ei,
4. și tatăl ei va afla de juruința pe care a făcut-o ea și de făgăduiala cu care s-a legat, - dacă nu-i zice nimic în ziua când află de juruința ei, toate juruințele ei vor fi primite, și orice făgăduială cu care s'a legat ea, va fi primită;
5. dar dacă tatăl ei nu-i dă voie în ziua când ia cunoștință de juruința ei, toate juruințele ei și toate făgăduielile cu cari se va fi legat ea, nu vor avea nici o tărie; și Domnul o va ierta, pentru că nu i-a dat voie tatăl ei.
6. Când se va mărita, după ce a făcut juruințe sau după ce s-a legat printr-un cuvânt ieșit de pe buzele ei,
7. și bărbatul ei va lua cunoștință de lucrul acesta, și nu-i va zice nimic în ziua când va lua cunoștință de ele, juruințele ei vor rămînea în picioare; și făgăduielile cu cari se va fi legat ea vor rămînea în picioare;
8. dar dacă bărbatul ei nu-i dă voie în ziua când ia cunoștință de juruința ei, el va desființa juruința pe care a făcut-o și cuvântul scăpat de pe buzele ei, cu care s'a legat ea; și Domnul o va ierta.
9. Juruința unei femei văduve sau despărțite de bărbat, făgăduința cu care se va fi legat ea, va rămînea în picioare pentru ea.
10. Când o femeie, fiind încă în casa bărbatului ei, va face juruințe sau se va lega cu vreun jurământ,
11. și bărbatul ei va afla de lucru acesta, - dacă nu-i zice nimic și n-o oprește, toate juruințele ei vor rămînea în picioare, și toate făgăduințele prin cari se va fi legat ea, vor rămînea în picioare;
12. dar dacă bărbatul ei nu le primește în ziua când află de ele, orice juruință și orice făgăduială ieșite de pe buzele ei nu vor avea nici un preț, bărbatul ei nu le-a primit; și Domnul o va ierta.
13. Bărbatul ei poate întări și bărbatul ei poate desființa orice juruință, orice jurământ cu care se leagă ea ca să-și mîhnească sufletul.
14. Și anume, dacă nu-i zice nimic zi de zi, după ce află de lucrul acesta, el întărește astfel toate juruințele și toate făgăduielile cu cari s'a legat ea; le întărește pentru că nu i-a zis nimic în ziua când a aflat de ele.
15. Dar dacă nu le primește, după ce a trecut ziua în care le-a aflat, va fi vinovat de păcatul nevestei lui.“
16. Acestea sînt legile pe cari le-a dat lui Moise Domnul, ca să aibă putere între un bărbat și nevasta lui, între un tată și fata lui, când ea este în tinereță și acasă la tatăl ei.

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Răsbună pe copiii lui Israel împotriva Madianiților, apoi vei fi adăugat la poporul tău.“
3. Moise a vorbit poporului și a zis: „Înarmați dintre voi niște bărbați pentru oștire, și să meargă împotriva Madianului, ca să aducă la îndeplinire răzbunarea Domnului împotriva Madianului.
4. Să trimeteți la oaste cîte o mie de oameni de seminție, din toate semințiile lui Israel.“
5. Au luat dintre miile lui Israel cîte o mie de oameni de seminție, adică douăsprezece mii de oameni înarmați pentru oaste.
6. Moise a trimes la oaste pe acești o mie de oameni de seminție, și a trimes cu ei pe fiul preotului Eleazar, Fineas, care ducea uneltele sfinte și trîmbițele răsunătoare.
7. Au înaintat împotriva Madianului, după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul; și au omorît pe toți bărbații.
8. Împreună cu toți ceilalți, au omorît și pe împărații Madianului: Evi, Rechem, Ţur, Hur și Reba, cei cinci împărați ai Madianului; au ucis cu sabia și pe Balaam, fiul lui Beor.

9. Copiii lui Israel au luat prinse pe femeile Madianiților cu pruncii lor, și le-au jăfuit toate vitele, toate turmele și toate bogățiile.
10. Le-au ars toate cetățile pe cari le locuiau și toate ocoalele lor.
11. Au luat toată prada și toate jafurile de oameni și dobitoace;
12. și pe cei prinși, prada și jafurile, le-au adus lui Moise, preotului Eleazar, și adunării copiilor lui Israel, cari erau tăbărâți în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.
13. Moise, preotul Eleazar, și toți mai marii adunării, le-au ieșit înainte, afară din tabără.
14. Și Moise s-a mâniat pe căpeteniile oștirii, pe căpeteniile peste o mie și pe căpeteniile peste o sută, cari se întorceau dela război.
15. El le-a zis: „Cum? Ați lăsat cu viață pe toate femeile?
16. Iată, ele sînt acelea cari, după cuvîntul lui Balaam, au tîrît pe copiii lui Israel să păcătuiască împotriva Domnului, în fapta lui Peor; și atunci a izbucnit urgia în adunarea Domnului.
17. Acum, dar, omorîți pe orice prunc de parte bărbătească, și omorîți pe orice femeie care a cunoscut pe un bărbat culcîndu-se cu el;
18. dar lăsați cu viață pentru voi toți pruncii de parte femeiască și pe toate fetele cari n-au cunoscut împreunarea cu un bărbat.
19. Iar voi, tăbărîți șapte zile afară din tabără; toți aceia dintre voi cari au ucis pe cineva, și toți cei ce s-au atins de vre un mort, să se curețe a treia și a șaptea zi, ei și cei prinși de voi.
20. Să curățiți deasemenea orice haină, orice lucru de piele, orice lucru de păr de capră și orice unealtă de lemn.“
21. Preotul Eleazar a zis ostașilor, cari se duseseră la război: „Iată ce este poruncit prin legea pe care a dat-o lui Moise Domnul.
22. Aurul, argintul, arama, ferul, cositorul și plumbul,
23. orice lucru care poate suferi focul, să-l treceți prin foc ca să se curățească. Dar tot ce nu poate suferi focul, să fie curățit cu apa de curățire; să-l treceți prin apă.
24. Să vă spălați hainele în ziua a șaptea și veți fi curați; apoi, veți putea intra în tabără.“
25. Domnul a zis lui Moise:
26. „Fă, împreună cu preotul Eleazar și cu căpeteniile caselor adunării, socoteala prăzii luate, fie oameni fie dobitoace.
27. Împarte prada între luptătorii cari s-au dus la oaste și între toată adunarea.
28. Să iei întîi din partea ostașilor cari s-au dus la oaste o dare pentru Domnul, și anume: unul din cinci sute, atît din oameni cît și din boi, măgari și oi.
29. Să le luați din jumătatea cuvenită lor, și să le dai preotului Eleazar ca un dar ridicat pentru Domnul.
30. Și din jumătatea care se cuvine copiilor lui Israel să iei unul din cincizeci, atît din oameni cît și din boi, măgari și oi, din orice dobitoc; și să le dai Leviților, cari păzesc cortul Domnului.“
31. Moise și preotul Eleazar au făcut ce poruncise lui Moise Domnul.
32. Prada de război, rămasă din jaful celor ce făcuseră parte din oaste, era de șase sute șaptezeci și cinci de mii de oi,
33. șaptezeci și două de mii de boi,
34. șasezeci și una de mii de măgari,
35. și treizeci și două de mii de suflete, adică femei cari nu cunoscuseră împreunarea cu un bărbat.
36. Jumătatea care alcătuia partea celor ce se duseseră la oaste, a fost de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi,
37. din cari șase sute șaptezeci și cinci au fost luați ca dare Domnului;
38. treizeci și șase de mii de boi, din cari șaptezeci și doi luați ca dare Domnului;
39. treizeci de mii cinci sute de măgari, din cari șasezeci și unu luați ca dare Domnului;
40. și șasesprezece mii de inși, din cari treizeci și doi luați ca dare Domnului.
41. Moise a dat preotului Eleazar darea luată ca dar ridicat pentru Domnul, după cum îi poruncise Domnul.
42. Jumătatea cuvenită copiilor lui Israel, pe care a despărțit-o Moise de a bărbaților cari merseseră la oaste,

43. și care era partea adunării, a fost de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi,
44. treizeci și șase de mii de boi,
45. treizeci de mii cinci sute de măgari,
46. și șasesprezece mii de suflete.
47. Din această jumătate care se cuvenea copiilor lui Israel, Moise a luat unul din cincizeci, atît din oameni cît și din dobitoace; și le-a dat Leviților, cari păzesc cortul Domnului, după cum îi poruncise Domnul.
48. Căpeteniile oștirii, căpeteniile peste o mie și căpeteniile peste o sută, s’au apropiat de Moise,
49. și i-au zis: „Robii tăi au făcut socoteala ostașilor cari erau sub poruncile noastre, și nu lipsește niciun om dintre noi.
50. Noi aducem deci, ca dar Domnului, fiecare ce a găsit ca scule de aur, și anume: lănțișoare, brățări, inele, cercei și salbe, ca să se facă ispășire pentru sufletele noastre înaintea Domnului.“
51. Moise și preotul Eleazar au primit de la ei toate aceste scule lucrate în aur.
52. Tot aurul, pe care l-au adus Domnului căpeteniile peste o mie și căpeteniile peste o sută, ca dar ridicat, cîntărea șasesprezece mii șapte sute cincizeci de sicli.
53. Oamenii din oaste au păstrat fiecare pentru sine prada pe care o făcuse.
54. Moise și preotul Eleazar au luat aurul de la căpeteniile peste o mie și dela căpeteniile peste o sută, și l-au adus în cortul întîlnirii, ca aducere aminte pentru copiii lui Israel înaintea Domnului.

32

1. Fiii lui Ruben și fiii lui Gad aveau o mare mulțime de vite, și au văzut că țara lui Iaezer și țara Galaadului erau un loc bun pentru vite.
2. Atunci fiii lui Gad, și fiii lui Ruben au venit la Moise, la preotul Eleazar și la mai marii adunării, și le-au zis:
3. „Atarot, Dibon, Iaezer, Nimra, Hesbon, Eleale, Sebam, Nebo și Beon,
4. țara aceasta pe care a lovit-o Domnul înaintea adunării lui Israel, este un loc bun pentru vite, și robii tăi au vite.“
5. Apoi au adăugat: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, să se dea țara aceasta în stăpînirea robilor tăi, și să nu ne treci peste Iordan.“
6. Moise a răspuns fiilor lui Gad și fiilor lui Ruben: „Frații voștri să meargă oare la război, și voi să rămîneți aici?
7. Pentru ce voiți să muiăți inima copiilor lui Israel și să-i faceți să nu treacă în țara pe care le-o dă Domnul?
8. Așa au făcut și părinții voștri cînd i-am trimes din Cades-Barnea să iscodească țara.
9. S’au suit pînă la valea Eșcol, și, după ce au iscodit țara, au muiat inima copiilor lui Israel, și i-au făcut să nu intre în țara pe care le-o dădea Domnul.
10. Și Domnul S’a aprins de mînie în ziua aceea, și a jurat zicînd:
11. „Oamenii aceștia cari s’au suit din Egipt, de la vîrsta de douăzeci de ani în sus, nu vor vedea țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, căci n’au urmat în totul calea Mea,
12. afară de Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, și Iosua, fiul lui Nun, cari au urmat în totul calea Domnului.
13. Domnul S’a aprins de mînie împotriva lui Israel, și i-a făcut să rătăcească în pustie timp de patruzeci de ani, pînă la stingerea întregului leat de oameni care făcuseră rău înaintea Domnului.
14. Și iată că voi luați locul părinților voștri, ca niște odrasle de oameni păcătoși, ca să faceți pe Domnul să Se aprindă și mai tare de mînie împotriva lui Israel.
15. Căci, dacă vă întoarceți de la El, El va lăsa mai departe pe Israel să rătăcească în pustie, și veți aduce pierderea poporului acestuia întreg.“
16. Ei s’au apropiat de Moise, și au zis: „Vom face aici ocoale pentru vitele noastre și cetăți pentru pruncii noștri:
17. apoi ne vom înarma în grabă și vom merge înaintea copiilor lui Israel, pînă îi vom duce în locul care le este rînduit; și pruncii noștri vor locui în aceste cetăți întărite, din pricina locuitorilor țării

acesteia.

18. Nu ne vom întoarce în casele noastre mai înainte ca fiecare din copiii lui Israel să fi pus stăpânire pe moștenirea lui,
19. și nu vom stăpâni nimic cu ei dincolo de Iordan, nici mai departe, pentru că noi ne vom avea moștenirea noastră dincoace de Iordan, la răsărit.“
20. Moise le-a zis: „Dacă faceți așa, dacă vă înarmați ca să luptați înaintea Domnului,
21. dacă toți aceia dintre voi cari se vor înarma trec Iordanul înaintea Domnului, pînă ce va izgoni pe vrăjmașii Lui dinaintea Lui,
22. și dacă vă veți întoarce înapoi numai după ce țara va fi supusă înaintea Domnului, - atunci veți fi fără vină înaintea Domnului și înaintea lui Israel, și ținutul acesta va fi moșia voastră înaintea Domnului.
23. Dar dacă nu faceți așa, păcătuiți împotriva Domnului, și să știți că păcatul vostru vă va ajunge.
24. Zidiți cetăți pentru pruncii voștri și ocoale pentru vitele voastre, și faceți ce ați spus cu gura voastră.“
25. Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au zis lui Moise: „Robii tăi vor face tot ce poruncește domnul nostru.
26. Pruncii noștri, nevestele, turmele noastre și toate vitele noastre, vor rămînea în cetățile Galaadului;
27. iar robii tăi, toți înarmați pentru război, vor merge să se lupte înaintea Domnului, cum zice domnul nostru.“
28. Moise a dat porunci cu privire la ei preotului Eleazar, lui Iosua, fiul lui Nun, și capilor de familie din semințiile copiilor lui Israel.
29. El le-a zis: „Dacă fiii lui Gad și fiii lui Ruben trec cu voi Iordanul, înarmați cu toții ca să lupte înaintea Domnului, după ce țara va fi supusă înaintea voastră, să le dați în stăpînire ținutul Galaadului.
30. Dar dacă nu vor merge înarmați împreună cu voi, să se așeze în mijlocul vostru în țara Canaanului.“
31. Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au răspuns: „Vom face tot ce a spus robilor tăi Domnul.
32. Vom trece înarmați înaintea Domnului în țara Canaanului; dar noi să ne avem moștenirea noastră dincoace de Iordan.“
33. Moise a dat fiilor lui Gad și fiilor lui Ruben, și la jumătate din seminția lui Manase, fiul lui Iosif, împărăția lui Sihon, împăratul Amoriților, și împărăția lui Og, împăratul Basanului, țara cu cetățile ei, cu ținuturile cetăților țării de jur împrejur.
34. Fiii lui Gad au zidit Dibonul, Atarotul, Aroerul,
35. Atrot-Șofan, Iaezer, Iogbeha,
36. Bet-Nimra și Bet-Haran, cetăți întărite, și au făcut staule pentru turme.
37. Fiii lui Ruben au zidit Hesbonul, Eleale, Chiriataim,
38. Nebo și Baal-Meon, ale căror nume au fost schimbate, și Sibma, și au pus alte nume cetăților pe cari le-au zidit.
39. Fiii lui Machir, fiul lui Manase, au mers împotriva Galaadului, și au pus mîna pe el; au izgonit pe Amoriții cari erau acolo.
40. Moise a dat Galaadului lui Machir, fiul lui Manase, care s'a așezat acolo.
41. Iair, fiul lui Manase, a pornit și el, și a luat tîrgurile, și le-a numit tîrgurile lui Iair.
42. Nobah a pornit și el și a luat Chenatul împreună cu cetățile cari țineau de el, și l-a numit Nobah, după numele lui.

33

1. Iată popasurile copiilor lui Israel cari au ieșit din țara Egiptului, după oștirile lor, sub povățuirea lui Moise și lui Aaron.
2. Moise a scris călătoriile lor din popas în popas, după porunca Domnului. Și iată popasurile lor, după călătoriile lor.

3. Au pornit din Ramses în luna întâi, în ziua a cincisprezecea a lunii întâi. A doua zi după Paște, copiii lui Israel au ieșit gata de luptă în fața tuturor Egiptenilor,
4. în timp ce Egiptenii își îngropau pe toți întâii lor născuți, pe cari-i lovise Domnul dintre ei. Căci Domnul făcuse chiar și pe dumnezeii lor să simtă puterea Lui.
5. Copiii lui Israel au pornit din Ramses și au tăbărit la Sucot.
6. Au pornit din Sucot, și au tăbărit la Etam, care este la marginea pustiei.
7. Au pornit din Etam, s'au întors înapoi la Pi-Hahiroț, față în față cu Baal-Țefon, și au tăbărit înaintea Migdolului.
8. Au pornit dinaintea Pi-Hahiroțului, și au trecut prin mijlocul mării în spre pustie; au făcut un drum de trei zile în pustia Etamului, și au tăbărit la Mara.
9. Au pornit dela Mara, și au ajuns la Elim; la Elim erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de finici: acolo au tăbărit.
10. Au pornit din Elim, și au tăbărit lângă marea Roșie.
11. Au pornit dela marea Roșie, și au tăbărit în pustia Sin.
12. Au pornit din pustia Sin, și au tăbărit la Dofca.
13. Au pornit din Dofca, și au tăbărit la Aluș.
14. Au pornit din Aluș, și au tăbărit la Refidim, unde poporul n'a găsit apă de băut.
15. Au pornit din Refidim, și au tăbărit în pustia Sinai.
16. Au pornit din pustia Sinai, și au tăbărit la Chibrot-Hataava.
17. Au pornit dela Chibrot-Hataava, și au tăbărit la Hațerot.
18. Au pornit din Hațerot, și au tăbărit la Ritma.
19. Au pornit dela Ritma, și au tăbărit la Rimon-Peret.
20. Au pornit din Rimon-Peret, și au tăbărit la Libna.
21. Au pornit din Libna, și au tăbărit la Risa.
22. Au pornit din Risa, și au tăbărit la Chehelata.
23. Au pornit din Chehelata, și au tăbărit la muntele Șafer.
24. Au pornit dela muntele Șafer, și au tăbărit la Harada.
25. Au pornit din Harada, și au tăbărit la Machelot.
26. Au pornit din Machelot, și au tăbărit la Tahat.
27. Au pornit din Tahat, și au tăbărit la Tarah.
28. Au pornit din Tarah, și au tăbărit la Mitca.
29. Au pornit din Mitca, și au tăbărit la Hașmona.
30. Au pornit din Hașmona, și au tăbărit la Moserot.
31. Au pornit din Moserot, și au tăbărit la Bene-Iaacan.
32. Au pornit din Bene-Iaacan, și au tăbărit la Hor-Ghidgad.
33. Au pornit din Hor-Ghidgad, și au tăbărit la Iotbata.
34. Au pornit din Iotbata, și au tăbărit la Abrona.
35. Au pornit din Abrona, și au tăbărit la Ețion-Gheber.
36. Au pornit din Ețion-Gheber, și au tăbărit în pustia Țin, adică la Cades.
37. Au pornit din Cades, și au tăbărit la muntele Hor, la marginea țării Edomului.
38. Preotul Aaron s'a suit pe muntele Hor, după porunca Domnului; și a murit acolo, în al patruzecilea an după ieșirea copiilor lui Israel din țara Egiptului, în luna a cincea, în cea dintâi zi a lunii.
39. Aaron era în vîrstă de o sută douăzeci și trei de ani cînd a murit pe muntele Hor.
40. Împăratul Aradului, Cananitul, care locuia în partea de miazăzi a țării Canaanului, a aflat de sosirea copiilor lui Israel.
41. Au pornit dela muntele Hor, și au tăbărit la Țalmona.
42. Au pornit din Țalmona, și au tăbărit la Punon.
43. Au pornit din Punon, și au tăbărit la Obot.
44. Au pornit din Obot, și au tăbărit la Iie-Abarim, la hotarul Moabului.
45. Au pornit din Iie-Abarim, și au tăbărit la Dibon-Gad:
46. Au pornit din Dibon-Gad, și au tăbărit la Almon-Diblataim.

47. Au pornit din Almon-Diblataim, și au tăbărit la munții Abarim, înaintea muntelui Nebo.
48. Au pornit dela munții Abarim, și au tăbărit în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.
49. Au tăbărit lângă Iordan, dela Bet-Ieșimot pînă la Abel-Sitim, în câmpia Moabului.
50. Domnul a vorbit lui Moise în câmpia Moabului, lângă Iordan în fața Ierihonului. Și a zis:
51. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „Dupăce veți trece Iordanul și veți intra în țara Canaanului,
52. să izgoniți dinaintea voastră pe toți locuitorii țării, să le dărîmați toți idoli de piatră, să le nimiciți toate icoanele turnate, și să le nimiciți toate înălțimile pentru jertfe.
53. Să luați țara în stăpînire, și să vă așezați în ea; căci Eu v'am dat țara aceasta, ca să fie moșia voastră.
54. Să împărțiți țara prin sorți, după familiile voastre. Celor ce sînt în număr mai mare, să le dați o parte mai mare, și celor ce sînt în număr mai mic, să le dați o parte mai mică. Fiecare să stăpînească ce-i va cădea la sorți; s-o luați în stăpînire, după semințiile părinților voștri.
55. Dar dacă nu veți izgoni dinaintea voastră pe locuitorii țării, aceia dintre ei pe cari îi veți lăsa, vă vor fi ca niște spini în ochi și ca niște ghimpi în coaste: vă vor fi vrăjmași în țara în care veți merge să vă așezați.
56. Și vă voi face și vouă cum hotărîsem să le fac lor.“

34

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Dă porunca aceasta copiilor lui Israel, și spune-le: „Cînd veți intra în țara Canaanului, țara aceasta va fi moștenirea voastră, țara Canaanului, ale cărei hotare iată-le:
3. Hotarul din partea de miazăzi va începe din pustia Țin, lângă Edom. Astfel, hotarul vostru de miazăzi va începe dela marginea mării Sărate, spre răsărit;
4. se va întoarce la miazăzi de înălțimea Acrabim, va trece prin Țin, și se va întinde pînă la miazăzi de Cades-Barnea; va urma mai departe prin Hațar-Adar, și va trece spre Ațmon;
5. dela Ațmon, se va întoarce pînă la pîrîul Egiptului, și va ieși la mare.
6. Hotarul vostru dinspre apus va fi Marea cea Mare (Mediterraneană): aceasta va fi hotarul vostru la apus.
7. Iată care va fi hotarul vostru spre miazăzi-noapte: începînd dela Marea cea Mare să trageți hotarul pînă la muntele Hor;
8. dela muntele Hor, să-l trageți prin Hamat, și să ajungă pînă la Țedad;
9. să urmeze mai departe prin Zifron, ca să ajungă la Hațar-Enan: acesta să vă fie hotarul înspre miazăzi noapte.
10. Să vă trageți hotarul spre răsărit dela Hațar-Enan pînă la Șefam;
11. să se pogoare din Șefam spre Ribla, la răsărit de Ain; se va pogori, și se va întinde dealungul mării Chineret (Ghenezaret), la răsărit;
12. se va pogori iarăși spre Iordan, ca să ajungă la marea Sărată. Aceasta va fi țara voastră, cu hotarele ei de jur împrejur.“
13. Moise a dat porunca aceasta copiilor lui Israel, și a zis: „Aceasta este țara pe care o veți împărți prin sorți, și pe care a poruncit Domnul s-o dea celor nouă seminții și jumătate.
14. Căci seminția fiilor lui Ruben, după casele lor părintești, și seminția fiilor lui Gad, după casele părinților lor, precum și jumătate din seminția lui Manase și-au luat moștenirea.
15. Aceste două seminții și jumătate și-au luat moștenirea dincoace de Iordan, în fața Ierihonului, în spre răsărit.“
16. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
17. „Iată numele bărbaților cari vor împărți țara între voi: preotul Eleazar, și Iosua, fiul lui Nun.
18. Să mai luați cîte o căpetenie din fiecare seminție, ca să facă împărțirea țării.
19. Iată numele bărbaților acestora. Pentru seminția lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune;
20. pentru seminția fiilor lui Simeon: Samuel, fiul lui Amihud;

21. pentru seminția lui Beniamin: Elidad, fiul lui Chislon;
22. pentru seminția fiilor lui Dan: căpetenia Buchi, fiul lui Iogli;
23. pentru fiii lui Iosif, - pentru seminția fiilor lui Manase: căpetenia Haniel, fiul lui Efod; -
24. și pentru seminția fiilor lui Efraim: căpetenia Chemuel, fiul lui Șiftan;
25. pentru seminția fiilor lui Zabulon: căpetenia Elițafan, fiul lui Parnac;
26. pentru seminția fiilor lui Isahar: căpetenia Paltiel, fiul lui Azan;
27. pentru seminția fiilor lui Așer: căpetenia Ahihud, fiul lui Șelomi;
28. pentru seminția fiilor lui Neftali: căpetenia Pedahel, fiul lui Amihud.“
29. Aceștia sînt aceia cărora le-a poruncit Domnul să împartă țara Canaanului între copiii lui Israel.

35

1. Domnul a vorbit lui Moise, în cîmpia Moabului, lîngă Iordan, în fața Ierihonului. Și a zis:
2. „Poruncește copiilor lui Israel, să dea Leviților, din moștenirea pe care o vor avea, niște cetăți în cari să poată locui. Să mai dați Leviților și un loc gol împrejurul acestor cetăți.
3. Cetățile să fie ale lor, ca să locuiască în ele; iar locurile goale să fie pentru vitele lor, pentru averile lor și pentru toate dobitoacele lor.
4. Locurile goale din jurul cetăților pe cari le veți da Leviților, să aibă, începînd dela zidul cetății în afară, o mie de coți de jur împrejur.
5. Să măsurați afară din cetate, două mii de coți în partea de răsărit, două mii de coți în partea de miazăzi, două mii de coți în partea de apus, și două mii de coți în partea de miază noapte, așa în cît cetatea să fie la mijloc. Acestea să fie locurile goale din jurul cetăților lor.
6. Dintre cetățile pe cari le veți da Leviților, șase să fie cetăți de scăpare unde va putea să fugă ucigașul, și afară de acestea, să le mai dați alte patruzeci și două de cetăți.
7. Toate cetățile pe cari le veți da Leviților să fie patruzeci și opt de cetăți, împreună cu locurile lor goale.
8. Cetățile pe cari le veți da din moșiile copiilor lui Israel să fie date mai multe de cei ce au mai multe, și mai puține de ceice au mai puține; fiecare să dea Leviților din cetățile lui după moștenirea pe care o va avea.“
9. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
10. „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: „Cînd veți trece Iordanul și veți intra în țara Canaanului,
11. să vă alegeți niște cetăți cari să vă fie cetăți de scăpare, unde să poată scăpa ucigașul care va omorî pe cineva fără voie.
12. Aceste cetăți să vă slujească drept cetăți de scăpare împotriva răzbunătorului sîngelui, pentruca ucigașul să nu fie omorît înainte de a se înfățișa în fața adunării ca să fie judecat.
13. Din cetățile pe cari le veți da, șase să vă fie cetăți de scăpare.
14. Să dați trei cetăți dincoace de Iordan, și trei cetăți în țara Canaanului: acestea să vă fie cetăți de scăpare.
15. Aceste șase cetăți să fie cetăți de scăpare pentru copiii lui Israel, pentru străin și pentru celce locuiește în mijlocul vostru: acolo va putea să scape orice om care va ucide pe cineva fără voie.
16. Dacă un om lovește pe aproapele său cu o unealtă de fer, și acesta moare, este un ucigaș: ucigașul să fie pedepsit cu moartea.
17. Dacă-l lovește cu o piatră pe care o ține în mîină, de care poate muri, și moare, este un ucigaș: ucigașul să fie pedepsit cu moartea.
18. Dacă-l lovește cu vreo unealtă de lemn pe care o ține în mîină, de care poate muri, și moare, este un ucigaș; ucigașul să fie pedepsit cu moartea.
19. Răzbunătorul sîngelui să omoare pe ucigaș; cînd îl va întîlni, să-l omoare.
20. Dacă un om împinge pe aproapele său din ură, sau dacă-l pîndește și arungă ceva asupra lui și moare,
21. sau dacă-l lovește cu mîna din vrăjmășie, și moare, cel ce l-a lovit să fie pedepsit cu moartea; este un ucigaș: răzbunătorul sîngelui să omoare pe ucigaș, cînd îl va întîlni.

22. Dar dacă un om împinge pe aproapele lui fără veste și nu din vrăjmășie, sau dacă aruncă ceva asupra lui fără să-l fi pîndit,
23. sau dacă aruncă asupra lui din nebăgare de seamă o piatră care-i poate pricinui moartea, și moare, fără să-l urască și fără să caute să-i facă rău:
24. Iată legile după cari va judeca adunarea între cel ce l-a lovit și răzbunătorul sîngelui.
25. Adunarea va izbăvi pe ucigaș din mîna răzbunătorului sîngelui, și-l va face să se întoarcă în cetatea de scăpare unde fugise. Să locuiască acolo pînă la moartea marelui preot care este uns cu untdelemn sfînt.
26. Dacă ucigașul iese din hotarul cetății de scăpare unde fugise,
27. și dacă răzbunătorul sîngelui îl întîlnește afară din hotarul cetății de scăpare și ucide pe ucigaș, nu va fi vinovat de omor.
28. Căci ucigașul trebuia să locuiască în cetatea lui de scăpare pînă la moartea marelui preot; și după moartea marelui preot, putea să se întoarcă la moșia lui.
29. Iată poruncile de drept pentru voi și pentru urmașii voștri, în toate locurile în cari veți locui.
30. Dacă un om omoară pe cineva, ucigașul să fie omorît, pe mărturia martorilor. Un singur martur nu va fi de ajuns ca să fie osîndit cineva la moarte.
31. Să nu primiți răscumpărare pentru viața unui ucigaș vinovat de moarte, ci să fie pedepsit cu moartea.
32. Să nu primiți răscumpărare pentru cel ce trebuie să fugă în cetatea lui de scăpare, ca să se întoarcă să locuiască în țară pînă la moartea preotului.
33. Să nu pîngăriți țara unde veți fi, căci sîngele celui nevinovat pîngărește țara; și ispășirea sîngelui vărsat în țară nu se va putea face decît prin sîngele celui ce-l va vărsa.
34. Să nu pîngăriți deci țara în care veți merge să locuiți, și în mijlocul căreia voi locui și Eu, căci Eu sînt Domnul, care locuiește în mijlocul copiilor lui Israel.“

36

1. Căpeteniile familiei lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, dintre familiile fiilor lui Iosif, s'au apropiat și au vorbit înaintea lui Moise și înaintea mai marilor peste casele părintești ale copiilor lui Israel.
2. Ei au zis: „Domnule, ție ți-a poruncit Domnul să dai copiilor lui Israel țara ca moștenire prin sorți. Tu, domnule, ai primit deasemenea poruncă de la Domnul ca moștenirea fratelui nostru Țelofhad, s'o dai fetelor lui.
3. Dar dacă ele se mărită după unul din fiii altei seminții a copiilor lui Israel, moștenirea lor va fi ștearsă din moștenirea părinților noștri, și adăugată la a seminției din care vor face parte; și astfel moștenirea care ne-a căzut nouă la sorți se va micșora.
4. Și cînd va veni anul de veselie pentru copiii lui Israel, moștenirea lor va rămînea adăugată la a seminției din care vor face parte, și va fi ștearsă astfel din moștenirea seminției părinților noștri.“
5. Moise a poruncit copiilor lui Israel din partea Domnului, și a zis: „Seminția fiilor lui Iosif are dreptate.
6. Iată ce poruncește Domnul cu privire la fetele lui Țelofhad: să se mărite după cine vor vrea, numai să se mărite într'o familie din seminția părinților lor.
7. Nici o moștenire a copiilor lui Israel să nu treacă de la o seminție la alta, ci fiecare din copiii lui Israel să se țină lipit de moștenirea seminției părinților lui.
8. Și orice fată, care are o moștenire în semințiile copiilor lui Israel, să se mărite după cineva dintr'o familie din seminția tatălui ei, pentru ca fiecare din copiii lui Israel să-și aibă moștenirea părinților săi.
9. Nici o moștenire să nu treacă de la o seminție la alta, ci semințiile copiilor lui Israel să se țină fiecare de moștenirea sa.“
10. Fetele lui Țelofhad au făcut întocmai după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul.
11. Mahla, Tirța, Hogla, Milca și Noa, fetele lui Țelofhad, s-au măritat după fiii unchilor lor;
12. s'au măritat în familiile fiilor lui Manase, fiul lui Iosif, și moștenirea lor a rămas în seminția

familiei tatălui lor.

13. Acestea sînt poruncile și legile pe cari le-a dat Domnul prin Moise copiilor lui Israel, în cîmpia Moabului, lîngă Iordan, în fața Ierihonului.